

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-81
 Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
 Redaktor naczelny przykazuje od godz. 12 do 1 w południu.

Cena 25 gr.
 egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
 Rekopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
 Cena ogłoszeń i prenumeraty uwidoczniona na ostatniej stronie.

Strajk węglowy w Zagłębiu i na górnym Śląsku

(Telefonem od naszego korespondenta)

(:) Katowice. 3. 3. (K) Proklamowany na dzień dzisiejszy i jutrzejszy dwudniowy strajk demonstracyjny w górnictwie stał się faktem dokonanym. Dziś, o godzinie 6 rano wszystkie kopalnie na Śląsku w liczbie 42 stanęły. Przy pierwszej zmianie zastrajkowało ogółem około 26 górników. Również druga zmiana nie stanęła do pracy tak, że ogólna liczba strajkujących wynosi ponad 50.000 osób. Strajk, który jest protestem przeciwko nowemu zamachowi przemysłowców na płace górnicze ma charakter poważny i spokojny.

Kierownictwo akcji strajkowej spoczywa w rękach międzyzwiązkowego komitetu, któremu dyscyplinarnie podporządkowały się załogi wszystkich kopalni.

Do pracy zjechali tylko robotnicy, zatrudnieni przy pracach obserwacyjnych. Również ze strajku wyłączeni zostali robotnicy, pracujący na nieuruchomionych kopalniach, gdzie wykonywane są roboty likwidacyjne. Pomimo ogólnego strajku, pracy nie przerwała kopalnia „Półkój” w Nowym Bytomiu, która jak wiadomo przed kilku zaledwie dniami zakończyła 9-dniowy strajk włoski. Częściowo pracuje kopalnia Radzionków, gdzie zjechało do pracy około 70 ludzi. Najbardziej strajk prowadzony jest na kopalni Florentyna w Łagiewnikach,

gdzie górnicy nie zjechali nawet do robót koniecznych, wobec czego roboty te wykonywane są przez nadgórników i sztygarów.

(:) Sosnowiec. 3. 3. (K) Również w Zagłębiu Dąbrowskiem strajk demonstracyjny objął prawie wszystkie załogi kopalni. Do strajku nie przyłączyły się tylko małe kopalnie niezrzeszone w Radzie Zjazdu Przemysłowców, jak: Baśka, Maksymilian, Solway i in. Z kopalni niezrzeszonych strajkują tylko dwie większe kopalnie, jak Stanisław i Wiktor. Przy pierwszej zmianie na 9.204 górników strajkowało 6.121, zaś 3.083 pracowało, już wliczając w to konieczne obserwacje z większych kopalni zrzeszonych w Radzie Zjazdu wyłamały się z pod strajku kopalnie: Mortimer, Jówisz i Mar. Na kopalniach jeży. Czeladź, Kazimierz i Modrzejów pracowało zaledwie kilka procent ogółu załogi.

Pracujący dziś górnicy należą do endekiej placówki robotniczej „Praca Polska”, która w dniu wczorajszym wydała odezwę przeciwstrajkową. Podczas drugiej zmiany strajkowało około 8.000 górników, zaś liczba łamistrajków była już o wiele mniejsza. Spokoju do południa nigdzie nie zamierzono. Na wieczór zapowiedziane są masówki komunistyczne z udziałem posłów Rożka i Rozenberga.

Anglii grozi nowy strajk węglowy

(:) Londyn. 3. 3. PAT. Anglii grozi nowy strajk węglowy w lipcu. Delegaci Federacji górników odbyli wczoraj w Londynie konferencję, aby omówić sytuację, jaka powstanie 1 lipca, gdy ustawa o stabilizacji płac przestanie obowiązywać przemysłowców.

W zeszłym roku do ustawy węglowej wprowadzono zastrzeżenia co do ważności obecnych stawek na dalszych 12 miesięcy. Termin ten upływa 1 lipca. Górnicy zwrócili się do przemysłowców z propozycją rokowań celem pono-

wnego ogólnokrajowego uregulowania płac na dłuższy okres. Przemysłowcy jednak odmawiają prowadzenia rokowań ogólnokrajowych, pragnąc pozostawić załatwienie sprawy płac poszczególnym zagłębiom. Nawet pisemne zwrócenie się rządu do przemysłowców z zaleceniem tych rokowań, nie wywołało żadnego wrażenia. O ile więc rząd nie będzie mógł przeprowadzić odpowiedniej ustawy, stabilizującej płace przez parlament, to egzekutywa Federacji górników ogłosi w lipcu strajk górniczy.

Katastrofalne trzęsienie ziemi nawiedziło Japonię

(!) Londyn. 3. 3. (L). Jak z Tokio donoszą, w piątek rano (według czasu lokalnego) północno-wschodnia część głównej wyspy japońskiej — Hon-do, nawiedzona została katastrofalnym trzęsieniem ziemi, które, wedle dotychczasowych obliczeń, pochłonęło przynajmniej 300 ofiar w zabitych i 1200 w rannych.

Najciężej dotknięta została okolica Kamaczi, gdzie wskutek trzęsienia ziemi wznieszone fale morskie wtargnęły w głąb lądu i zniszczyły wielkie ilości zabudowań ludzkich. Dwie włoski nadmorskie zostały zmiecione z powierzchni ziemi. W Kamaczi zniszczonych jest przeszło tysiąc budynków. W nocy wybuchł pożar, który się wiel-

kie zniszczenie. Pastwą ognia padło m. in. kilka budynków bankowych i teatr. Straty w całej okolicy są bardzo wielkie.

Tak silnego trzęsienia ziemi jak obecne nie notowano w tych okolicach od kilkunastu lat. Odczuło je również w Tokio i Jokohamie, gdzie ludność w popłochu opuszczała mieszkania i chowała się na otwarte przestrzenie. Szkody w Tokio i Jokohamie są nieznaczne.

(:) Tokio. 3. 3. PAT. Liczba ofiar trzęsienia ziemi byłaby jeszcze większa gdyby mieszkańcy okolic nadbrzeżnych nie zachowali wspomnień o straszliwym trzęsieniu ziemi, które nawiedziło

PLÓTNA, BIELIZNA, STOŁOWIZNA
 W NAJWIĘSZYM WYBORZE
 IZAK WIKLER, STRADOM 5

Dziś w numerze (prócz artykułu wstępnego):

(M): Jak wypadną jutrzejsze wybory w Niemczech?
 (r): Spacer po prasie palestyńskiej
 R. G.: Przed procesem Rity Gorgonowej
 Dr. Henryk Leser: Nowa ustawa o zbiorach
 D. L.: „Ręce do góry!” (Fejleton prowincjonalny)
 Horacy Safrin: Z. Segalowicz (W 30-lecie jego twórczości literackiej)
 Listy z kraju

Marszałek Piłsudski wyjechał do Wilna

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 3. 3. (Sin) W dniu dzisiejszym rano o godzinie 10.25 z dworca głównego pociągiem wileńskim wyjechał z Warszawy do Wilna marszałek Piłsudski. W podróży towarzyszą p. marszałkowi adjutanci. Odjeżdżającego marszałka żegnali na dworcu: premier Prystor, minister komunikacji Butkiewicz, szef sztabu generalnego gen. Gąsiorowski i grono wyższych oficerów.

Katastrofa kolejowa

(:) Warszawa. 3. 3. PAT. Dnia 3 marca, o godz. 6.54 rano na stacji Ozorków Hnż Zgierz—Końno pod czas krzyżowania się pociągów towarowych nr. 9573 z pociągiem osobowym nr. 414 wskutek zepnięcia się hamulca w parowozie towarowym uległ wykośleniu parowóz, tender i 5 węglarek. Wagony splełrzyły się na miejscu, parowóz zniszczył zapórę żelazną i zarył się kołami w ziemię. Maszynista Antoni Słomka jest ciężko ranny, pomocnik maszynisty Bolesław Otrębski ma odciętą nogę. Przerwa w ruchu trwa. Na miejsce wypadku wyjechały dwa pociągi techniczne z Kutna i Łodzi i komenda dyrekcyjna.

—o—

Dymisja rządu jugosłowiańskiego

(!) Wiedeń, 3. 3. (W). Według dzisiejszej prasy porannej, rząd jugosłowiański premiera Srskicza podał się do dymisji. Przyczyny dymisji nie są dokładnie znane; oficjalnie uzasadniany jest odrzuceniem projektu ustawy ministra rolnictwa Demetrowicza w sprawie sekwestracji lasów prywatnych przez komisję rolniczą Skupszczyzny. Jako prawdopodobny następca Srskicza wymieniany jest obecny minister spraw zagranicznych J-wicz.

wybrzeże w r. 1896 i nie uciekli wgląd lądu, zanim wsie zostały zalane przez rozszalałe fale. Szkody wyrządzone w Hakkaido są podobno nieznaczne. Według ostatnich wiadomości w Kamaczi i okolicach zniszczeniu uległo 1800 domów, a 100 mieszkańców poniosło śmierć. W Niyako zniszczonych jest 3.000 domów, w Yemago 300 domów, w Kasenuma zaś i okolicy jest kilkunastu zabitych i zaginionych bez wieści.

OZJASZ THON

Na fundament narodowego bytu

Przybył do naszego grodu dostojny i miły Gość, jeden z najgorliwszych, najwymowniejszych głosicieli słowa pokrzepienia, zbawienia i zmartwychwstania Narodu. Aleksander Goldstein objechał dosłownie całą kulę ziemską, jako zwiastun mocarnego i dumnego ideału pełnego powrotu Żydów do narodowej wolności i do narodowego samoistnienia na własnym kawałku ziemi, na ziemi Ojców, na tej ziemi, która nam kolebką była i uczelnią i warsztatem i pozostała w duszy jako symbol wielkości i jako nadzieja niezawodnego zmartwychwstania. Na wszystkich pięciu częściach kuli ziemskiej, wśród gęstych skupień żydowskich w Ameryce i Polsce i wśród odosobnionych rozrzuconych drobnych osiedli żydowskich na Dalekim Wschodzie lub na wyspach zelandzkich płomienie jego słowo zapalało na samym dnie duszy żydowskiej ogień wysokiego żydowskiego entuzjazmu i tlejąca się iskra nigdy całkowicie niegasnącej nadziei odrodzenia przemieniała się w jasny płomień wiary i ofiary. On mówił do Żydów, żyjących w nielicznych stosunkowo osadach pewnego dobrobytu, mówił do gęstych skupień żydowskich ciężko biedujących, ale nigdy żydowska ofiarność nie zawodziła. Żyd, ten prosty i nie mędrkujący, ale wierzący i do normalnego życia tęskniący, zawsze usłuchał jego wezwania. Oczywiście — bogacze pozostali zazwyczaj na uboju. Poprzez złoty pancerz nawet ogniste słowo nie przenika. Ale masa żydowska była, jest i pozostała wierna samej sobie, swojej starej wierze i swojej tęsknocie.

A Keren Hajesod, w służbie którego nasz drogi Gość do nas przybywa, przynosi teraz już nie same słowa tylko, ale żywe fakty, nie zmiernie wymowne, ostatecznie przekonujące. Dawniej przechodziło się do Żydów i teoretycznie-myślowo, sentymentalnie-uczuciowo się im dowodziło, że przecież żywy organizm narodowy, jaki Żydzi po świecie rozsypani niewątpliwie stanowią, nie może zmarnieć w takich warunkach życia, w jakich faktycznie bytuje. Ani nie może znosić wiecznie tego poniżenia, na jakie jest w diasporze jakby zasądzony, ani nie może rozrzucać i rozpryskać sił swoich duchowych, które mu jednak pozostały i które prą do ciągłego tworzenia, ani nie może swobodnie oddychać przy tej okrutnej niepewności dnia jutrzejszego. Ażeby te wszystkie objawy nienormalnego życia usuwać, ażeby wprawiać życie narodu w pewne i normalne tory, należy mieć przed oczyma jeden wielki cel: odbudowa własnej siedziby narodowej. Temu celowi służyć, znaczy już duszę zbiorową doprowadzać do uzdrowienia, rozbudzenia i skrzepienia. Tak sjonizm teoretycznie dowodził.

Ale byli tacy, były całe grupy takie, którym się ten tok myśli nie wydawał zbyt przekonującym. Doznawaliśmy nawet ostrego zwalczania w imię ideałów.

I tak nam jedni zarzucali zdradę wobec wieczystego ideału postępu i dowodzili, że ten „Postęp”, który się niemal stał jakąś żywą istotą, ciągle i bezustannie się urzeczywistnia, a „On” już chyba wyleczy nas ze wszystkich ran i bólów i zjednoczy wszystkich ludzi pod jednym sztandarem sprawiedliwości i dobroci. A Żydzi mówili: Tak — postęp to niewątpliwie ładna rzecz, ale on nieraz dopuszcza wyjątki w swych regulach. I rzecz dziwna — po stronie wyjątków zawsze może znaleźć słabych i najsłabszych, a do nich właśnie my należymy, my jedyny żywy naród bez własnego gniazda. Kola zw. postępowe nam nie wierzyły. Czy imamy jeszcze teraz obowiązki i ciężar dowodu na naszą tezę? Niestety — nie. Przyszedł Adolf Hitler i zwolnił nas od obowiązku i ciężaru dostarczenia dowodu.

Dawniej wskazywano na to, że prześladowania Żydów są właściwością jedynie krajów zacofanych, wschodnich, nawpół czy całkowicie azjatyckich. Inaczej na zachodzie, tam, gdzie rozkwitła w całej pełni i jasności cywilizacja. Do tego zachodu należą niezawodnie Niemcy, które zresztą nawet były siedzibą wszelkich zmagani o emancypację, a najpotężniejsze duchy niemieckiego narodu stały z nami po tej stronie barykad w tej walce. Tak to już było od blisko dwustu lat. A jednak — Adolf Hitler zwyciężył jednym napuszonym słowem, jednym brawurowym gościem. Już ostrzy długie noże na głowy żydowskie, a śpiewa taką miłą piosenkę, niemal że kołysankę, że tam, gdzie bryzga krew żydowska, tam robota idzie jaknajraźniej.

Tak, tak, jest niesłychanie smutno, że się tak horendalnie szybko co do czasu, całkowicie co do miary nieszczęścia spełnia to, co myśmy odczuwali jako obawę. Pokazało się naocznie, że cywilizacja nie jest pewną twierdzą, która nas może chronić. Ile dali niemieccy Żydzi nauce niemieckiej, sztuce niemieckiej, dobrobytowi niemieckiemu! To się nie da wyrazić w cyfrach. To trzeba określić tylko jakimś ogólnym słowem, wyrażającym nieskończoną mnogość: bezmiar ofiary. Na każdym kroku to się widzi, w każdej dziedzinie to się odczuwa. A ile niesłychanej wierności patriotycznej nieśli w ofierze Żydzi niemieccy swojemu krajowi rodzinnemu? Znowu nie cyfra, tylko słowo: bezmiar będzie odpowiednim wyrazem. A jednak — czeladnik malarz z zapadłej tziury austriackiej okazał się silniejszym od sześciuset tysięcy najwyższej kultury i najpełniejszego poświęcenia obywateli niemieckich. Przypuśćmy nawet, że Hitler nie dożyje tego, by ścinał swoimi ostrymi nożami głowy żydowskie, — wystarcza chyba sam fakt, że takie powiedzenie stało się możliwym i nosi na sobie żyro kilkunastu milionów dorosłych mężczyzn i kobiet niemieckich. Znaczący się — Żydzi nie mają pewności jutra, a sjonizm mówi: we wolnym domu będziecie ją mieli.

Dawniej, na początkach naszej pracy propagandowej zdarzyło się, że nie wierzono w możliwość naszych poczynań. Jakżeż — tyle stuleci tłumoki towarów gnioły i krzywiły nam karki, a jedyny instrument, który ostrzyliśmy ciągle, był mózg, więc jakże przystąpić do pracy, która wymaga zdrowych i prężnych muszkułów i mocnego, prostego karku? Mówiliśmy trochę mistycznie: Dotyk ojcowskiej ziemi uzdrowia. Nie wierzono nam. Dzisiaj dowód jest przeprowadzony w takiej mierze, na którą sami nie liczyliśmy. Kolonie żydowskie kwitnące, żydowskim mozołem wybudowane, ziemia zarośnięta obficie żydowskim potem użyźniona, oto rezultat naszej pracy, właściwie tylko jednego dziesięciolecia, bo to trochę, co przedtem było zrobione sumptem jednego wielkiego filantropa, zostało przez wojnę spustoszone Zresztą — wtedy Żyd przeważnie dostarczał mózgu, a Arab muszkułów.

8 b. m. — posiedzenie Sejmu

Warszawa, 3. 3. (Sin) Dnia 8 bm. odbędzie się o godz. 4 popoł. plenarne posiedzenie sejm. Na porządku dziennym 17 sprawozdań komisyjnych oraz 18 pierwszych czytań rządowych projektów ustaw. Wśród pierwszego czytania znajdują się m. in. następujące projekty: w sprawie wysokości odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach, o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych, o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przyznają-

Uczucie przepełnienia, nieprawidłowa fermentacja w jelitach, uczucie pełności i wzdęcia w wątrobie, zastoinę żółci, bóle w bokach, ucisk w piersiach, i bicie serca, usuwa użycie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa”, zmniejszając zbyt przekrwienie mózgu, ucisk w oczach, sercu i płucach. Zał. przez lekarzy.

Dopiero Keren Hajesod budował żydowską siłą, żydowską pracą. On dopiero stworzył typ żydowskiego robotnika i nagromadził ich w krótkim czasie w sumie pięćdziesięciu tysięcy. Powiem: tylko pięćdziesięciu tysięcy, bo na więcej nie miał pieniędzy, ale rąk i grzbietów miał do dyspozycji dziesięć razy tyle.

A oto spełniło się znowu coś, co przepowiedzieliśmy ciągle: Erec Izrael jest nam teraz kątem, gdzie chronić się możemy. Wykorzenieni z różnych krajów, z powodu kryzysu i innych „elementarnych” — t. zn. działających jak ślepy element „ludzkich” — nieszczęść Żydzi ciągną masami do Palestyny, gdzie na nich czeka robota, ta jedynie cudowna robota, która mieści w sobie radosną twórczość, pełną pewności budowanie.

Tak — żywa Palestyna, jej już do dzisiejszego dnia osiągnięta rzeczywistość i jej ciągle otwierające się na dzień jutrzejszy możliwości, za nas argumentują i agituja. Patrząc, Żydzi, cośmy zrobili i stworzyli za Wasze grosze, które ofiarowaliście na Keren Hajesod, a będziecie wiedzieli, jaki obowiązek i w jakiej mierze macie spełniać.

A gdybyśmy już nie mieli tych żywych argumentów, toby się nam nasunął inny o niezmiernie dużej sile przekonującej. Moglibyśmy mianowicie wskazać na te sfery żydowskie, które zwalczają Keren Hajesod i powiedzieć: Chyba to musi być dobre, jasne, czyste i zbawienne, co tamta zgraja najciemniejszych fanatyków zwalczą. Tak jest — „oni” zwalczają Keren Hajesod. Oni, którzy jak szpetny i bolesny garb uciskają nam grzbiety, mówią, że Keren Hajesod jest szkodliwy. Mówią, że „religia” ich do tego potępienia Keren Hajesodu skłania. To jest ohydna, blasfemia. Tak jeszcze nie profanowano religii, jak w tym wypadku. Pytajcie się szeroko kół praw dziwie religijnych Żydów, powiedzą Wam, że właśnie z poczucia religijnego działając chcą wybawić, wyzwolić i odbudować swój naród i dom tego narodu. Takie jest przykazanie religii prawdziwej, a nie ciemnej, mającej swoją „inspirację” — pożałujcie Boże! — z jakiegoś „dworu” cudotwórczego. Tamta ohydna zgraja, która groszem nie przyczyniła się do tego dumnego dzieła, które już rozbudował Keren Hajesod i jeszcze świetniejsze, które w dalszym rozwoju rozbuduje — ta zgraja myśli, że szkodzić potrafi nawet kot, i chce szkodzić. Nie — oni tylko pomagają. Jeśli oni czegoś nie chcą, to zdrowy Żyd powie: oto jest z pewnością dobre, bardzo dobre. Rzecz jasna: nietoperz nie lubi, jak się robi dzień. Wtedy, jego panowanie ustaje. On umie żyć tylko w ciemności.

Naród żydowski jednak pragnie pełnego światła, pełnej wolności i narodowego wyzwolenia. Dlatego tak umiłował Keren Hajesod i zasila go obficie nawet w ciężkiej chwili kryzysu. Keren Hajesod należy u Żyda zdrowego i prawego do wydatków pierwszej potrzeby. Aleksandrowi Goldsteinowi i tym razem misja znakomicie się uda. Witam Go serdecznie!

cych dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych, o wypuszczeniu biletów skarbowych, o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

• • •

Warszawa, 3. 3. (Sin) Jutro o godzinie 9 rano odbędzie się posiedzenie senatu. Na porządku dziennym znajduje się projekty ustaw o funduszu pracy oraz projekt ustawy o szkołach akademickich.

ZMARLI W KRAKOWIE: Herschel Landau (l. 83), Anna Ormjan-Hauer (l. 31).

Jutro**ilustrowany dodatek
poświęcony**

Nowej Palestynie

Nastroje pogromowe wśród hitlerowców

(!) Londyn, 3. 3. (L). Berliński korespondent organu partii pracy „Daily Herald” donosi, że w kołach hitlerowskich w Niemczech krąży pogłoski, iż już w najbliższych dniach dojdzie w Niemczech do masowej rzezi Żydów. Korespondent traktuje tę pogłoskę poważnie i dodaje, że wobec rozbest-

wienia tłumy hitlerowskiego i bierności oraz milczącej zgody obecnych władców państwa, pogłoski te łatwo mogą doprowadzić do rozpętania zwyrodniałych instynktów, jakie skupia w sobie hitleryzm.

Weizman o sytuacji Żydów w Niemczech

(:) Londyn, 3. 3. PAT. Na bankiecie zorganizowanym wczoraj przez sjonistów na cześć posłów do parlamentu, przyjaźni Palestyny, zabrał głos Weizmann który stwierdził, że ośrodkiem prześladowania Żydów są obecnie Niemcy. Sytuacja Żydów w Niemczech jest straszna. Antysemityzm w Niemczech przybiera formy średnio wiecznego barbarzyństwa. Fakt, że Niemcy u-

grzęzły w barbarzyństwie narzuconem przez naruszenie konstytucji, jest ciężkim ciosem dla całej cywilizacji, zarówno dla Żydów, jak i nie-Żydów. Na bankiecie obecnych było przeszło 50 posłów do Izby gmin, minister rolnictwa, b. ministrowie Sinclair i Samuel, lord Reading, ambasador Skirmunt, Nachum Sokołów i wiele innych osobistości

Bawaria przeciwstawia się Berlinowi

(!) Paryż, 3. 3. (B). W wywiadzie udzielonym przedstawicielowi „Petit Journala”, przywódca bawarskiej partii ludowej, radca stanu Schaeffer oświadczył, że Bawaria czuje się z Rzeszą związaną jednak tylko tak długo, dokąd rząd Rzeszy pozostanie na drodze legalnej. Miałby się jednak rząd Rzeszy pokusić o zejście z drogi legalności, wówczas Bawaria byłaby zmuszona zerwać z Berlinem i powrócić do historycznej monarchii. — Schaeffer oświadczył, że jest w posiadaniu pisemnej gwarancji prezydenta Hindenburga, iż przeciw Bawarii nie będą podjęte żadne kroki ograniczające jej prawa autonomiczne. Gdyby doszło do proklamowania monarchii, Bawaria pozostałaby dalej państwem związkowym Rzeszy, chyba, gdyby władza Rzeszy dostała się w ręce komunizmu.

Hitler zapowiada legalną walkę z przeciwnikami

(!) Londyn, 3. 3. (L). Korespondent berliński hitlerowskiego „Daily Expressu” uzyskał u Hitlera wywiad, w którym kanclerz zaprzeczył, jakoby podpalenie Reichstagu było dziełem narodowych socjalistów. Zarzut ten nazwał Hitler śmiesznym i oświadczył, że Europa powinna mu być raczej wdzięczna za zgnięcie komunizmu aniżeli po-kejrzać go o fałszywą grę.

Zapytany o pogłoski w sprawie rzezi przeciwników politycznych, Hitler oświadczył, że nie po-

trzebuje się uciekać do takiego środka wyłączenia przeciwników. Nastąpi to drogą legalną przez sądy niemieckie. Dalej oświadczył Hitler, że ograniczenia osobiste zostaną zniesione po wyłączeniu komunizmu.

Thaelman uciekł do Danii

(:) Berlin, 3. 3. PAT. Prasa donosi o ucieczce komunisty niemieckiego Thaelmana z Niemiec do Danii. Według przypuszczeń policji ucieczka nastąpiła za fałszywym paszportem samochodem. „Lokal Anzeiger” donosi przytem z Kopenhagi, że tamtejszym czynnikom miarodajnym nie wiadomo o ucieczce Thaelmana. „Börsen Ztg.” donosi o zarządzeniach na granicach niemieckich ze Szwajcarią, Belgią i Łwą zaostrożonej kontroli granicznej paszportów, zwróconej przeciwko komunistom uciekającym z Niemiec.

Aresztowanie drugiego redaktora „Vorwärtsu”

(!) Berlin, 3. 3. (Sch). W związku z akeją policyjną aresztowany został dziś drugi redaktor naczelny „Vorwärtsu” dr. Schiff. Równocześnie z aresztowaniem przeprowadzona została rewizja mieszkania która nie dała żadnych rezultatów.

Pierwsza pożyczka wewnętrzna?

Bilety skarbowe na 200 milionów złotych

(:) Warszawa, 3. 3. (Sin) Projekt ustawy o wypuszczeniu biletów skarbowych zawiera upoważnienie dla ministra skarbu do wypuszczenia biletów skarbowych w serjach z terminami płatności, nie dłuższymi niż 1 rok. Ogólna suma z każdorazem znajdujących się w obiegu biletów skarbowych nie może przekraczać 200.000.000 zł. Bilety skarbowe są wolne od podatku od kapitałów i rent. Bilety skarbowe mają wszelkie prawa papierów posiadających bezpieczeństwo państwowe i mogą być używane do lokowania kapitałów osób, pozostających pod opieką oraz do kaucyj cywilnych i wojskowych. Bilety skarbowe ulegają przedawnieniu po upływie lat 10 od dnia ich płatności. Wysokość oprocentowania, wysokość odsetków oraz termin wypuszczenia i płatności poszczególnych serji biletów skarbowych ustali minister skarbu w drodze rozporządzenia. Ustawa wchodzi w

życie z dniem ogłoszenia.

W uzasadnieniu do tej ustawy czytamy, że wieloletnia praktyka wykazuje, iż wpływy podatkowe w Polsce rozkładają się nierównomiernie na poszczególne miesiące. W pierwszej połowie każdego roku wpływy podatkowe są słabsze, w drugiej połowie ze względu na realizację pldów rolnych wpływy te wzrastają. Ponieważ podatki państwowe są mniej więcej jednakowe we wszystkich miesiącach pierwsze połowy każdego roku, nawet przy normalnej koniunkturze zrównoważenie budżetu wymaga finansowania. Finansowanie to odbywa się normalnie bądź z rezerw skarbowych, bądź w drodze emisji krótkoterminowych zobowiązań skarbowych. Za uruchomieniem tego rodzaju kredytów krótkoterminowych przemawia w obecnym momencie, zarówno tendencja budżetowa, jak i sytuacja instytucji kredytowych, wykazujących znaczną

To tu to tam
i kłuje i drze...
Ale zawsze pomaga
ASPIRINA
Co nabyć w wszystkich aptekach

Nie będzie ustawowego obniżenia komornego

(:) Na zapytanie agencji Press, wyjaśniono z kół miarodajnych, że wbrew panującej opinii, nie należy oczekiwać inicjatywy rządu w dziedzinie obniżenia komornego w drodze ustawowej.

Jedyną więc drogą do uzyskania niższej komornego w domach starych, objętych ochroną lokatorów, jest bezpośrednie porozumienie między właścicielem nieruchomości a lokatorem.

Również w odniesieniu do domów nowych i nadbudówek, niepodlegających ustawie ochrony lokatorów, nie jest przewidywane ustawowe obniżenie komornego. Takie zarządzenie bowiem pozostawałoby w sprzeczności z tendencją, zmierzającą do zachęcania kapitału prywatnego do akcji budowlanej.

Jednakże znaczne ulgi podatkowe oraz ulgi w spłacie zaciągniętych zobowiązań, jakie uzyskują obecnie właściciele domów nowych i nadbudówek, stwarzają możliwość domagania się przez lokatorów takich domów obniżki komornego w drodze dobrowolnego porozumienia.

W związku z zabiegami o obniżenie wysokości ustawowego komornego, w poinformowanych kołach zwracają uwagę, że wymiar podatku od lokali jest związany z wysokością komornego. Obniżenie więc komornego miałooby, ale nie musiałoby pociągnąć za sobą obniżenie wysokości tego podatku.

Gdyby zarządzenie o obniżeniu komornego miało charakter prowizoryczny i obowiązywało tylko na czas kryzysu, wysokość podatku lokalowego mogłaby być utrzymana na dotychczasowej wysokości (na co lokatorzy przystaliby chętnie) bez szkody dla skarbu państwa i samorządów, których udział w 12 proc. podatku od lokali wynosi 4 proc., a w 8 proc. podatku również 4 proc.

DZIEŃ POLITYCZNY

Dalsza transza pożyczki kolejowej

(!) Jak się dowiaduje Agencja „Iskra”, w tych dniach francusko-polskie towarzystwo kolejowe otrzymać ma dalszą transzę pożyczki w wysokości 11.500.000 — franków z przeznaczeniem na wykończenie instalacji na nowo otwartej linii kolejowej Herby-Nowe—Gdynia. Również wpłynąć ma na rachunek tego towarzystwa 3.500.000 — franków na kapitał obrotowy, a wreszcie towarzystwo francusko-polskie ma rozporządzać sumą 11.250.000 franków na zakup lokomotyw w Polsce.

PPS wzywa do akcji masowej

(!) Polska Partja Socjalistyczna wydała okólnik, w którym wzywa bezrobotnych do akcji masowej na dzień 5-go marca r. b. Akcja ta miałaby polegać na zorganizowaniu za pośrednictwem Komisji Centralnej Związków Zawodowych i Komitetów PPS w całym kraju zgromadzeń demonstracyjnych, pochodów i wszelakiego oporu w wypadkach redukcji, niżki płac i t. d.

płynność.

Do tego należy dodać, że powyższy projekt ustawy jest jednym z projektów zapowiedzianych już przez ministra skarbu, jako operacje kredytowe.

Sytuacja gospodarcza w styczniu

Warszawa, 3. 3. (Sin) Instytut koniunktury gospodarczej stwierdza, że położenie gospodarcze Polski w styczniu wskazuje na ogół na pewną stabilizację gospodarczą. Wyplacalność jednak nie wykazała dotąd większej poprawy. Brak inwestycji, zarówno w przemyśle jak i w rolnictwie przyczynił się nadal do zastoju w licznych gałęziach przemysłu metalowo-maszynowego. Obroty handlowe na rynku wewnętrznym spadły również, natomiast wzrosła liczba bezrobotnych, zwłaszcza w dziale przemysłu przetwórczego.

Bliźnięta sobota 4 bm. premiera w teatrze „APOLLO“. — Film, który oczaruje Kraków! Słynne na cały świat arcydzieło ze złotej serii „Ufy“ **WĘGERSKA MIŁOŚĆ** przepiękny romans na tle, pełnych temperamentu swantelek miłosnych oficerów i magnaterji węgierskiej — owiany czarem namiętnego tańca, ognistych pieśni i czarującego humoru nad modrą Dunajem! Dziarski humor! Królewska wystawa! W rolach głównych młodzieżka, znana w całej Europie, tan- **Rozsi Barsony** oraz przemily, zawiadajaki, **Tibor Halmai** — nrodziwy ulubieniec kobiet. Dla tego arcydzieła została ułożona cudowna muzyka węgierska, przez znakomitego kapelmistrza E. BUDERA. Rozkoszny romans ten ujęty jest w ramy najcudniejsze tła naddunajskich bulwarów, magnackich pałaców i słonecznych krajobrazów!

PORANEK w sobotę 4. bm. o godz. 3 pop. i w niedzielę 5. bm. o godz. 11:30 przedp. „Jasnowłosy sen“ w teatrze „APOLLO“, „Ja w dzień ty w nocy“ w kinie „SZUKA“. Ceny miejsc 50 gr. 1 zł. i 1:50.

Sala rozpraw ma dwoje drzwi...

Przed procesem Emilji Margerity Gorgonowej

Kraków, 4 marca.

(1) Tajemnicze jakieś rzeczy dzieją się na sali sądowej. Zwieszono belki i deski, zjawili się cieśle i przystąpili do pracy. Zwolna wznosi się gmach rusztowania, na którym znajdzie pomieszczenie nieliczna grupa „szczęśliwców“, którzy dostali bilety wstępu. Przyjdą tutaj w poniedziałek, zajmą swe miejsca i tak kolejno, przez trzy tygodnie, jawić się będą codziennie i... słuchać i przypatrywać się będą temu wszystkiemu, co przewinie się tutaj w przewodzie sądowym.

GDY KURTYNA IDZIE W GÓRĘ.

Gdy przyjdą po raz pierwszy, zajmą swe miejsca we wczesnych godzinach rannych, wtedy gdy stół sędziowski zionąć jeszcze będzie pustką, a jedynie skromna postać woźnego krzątać się będzie po sali.

Dopiero gdy uchylią się lekko drzwi prowadzące na kurytarz, gdy wejdzie tędy postać kobieca, ubrana w czarny płaszcz, i podszedłszy do stołu, usiadnie na małej ławeczce, czarną ceratą obitej, a idący za nią, niby cień nieodłączony, posterunkowy policyjny zajmie obok miejsce, wtedy niby iskra elektryczna przeleci przez salę, wszystkie oczy skierują się w tę stronę, wszystko patrzeć będzie na bohaterkę tego, co za chwilę niedługo tutaj się rozpocznie.

A na ławie oskarżonych siedzieć będzie Emilja Margerita Gorgonowa, przeciw której za chwilę rozpocznie się proces o zbrodnię morderstwa.

KTO POMÓCI MOJĄ ŚMIERĆ?!

Za chwilę rozpocznie się przewód sądowy. Odczytany zostanie akt oskarżenia. Przed oczyma słuchaczy ponury przewinie się obraz zbrodni bruchowickiej. Niby upiór stanie przed sędziami cień zamordowanej, i jakby krwawiąc jeszcze teraz, z ran zadanych w ciemną noc z 30 na 31 grudnia 1931 roku, wołać będzie głosem z za grobu: „U'accuse!“

Co teraz nastąpi w dalszym ciągu, to już rzeczy niedające się przewidzieć, nawet niezawodnym za- zwyczaj instynktem dziennikarskim — zaczekajmy do poniedziałku.

Obecnie rzucimy tylko garść faktów, które o- światlą nam bliżej postać oskarżonej.

ZE SŁONECZNEJ DALMACJI DO WIĘZIENIA KRAKOWSKIEGO.

Kobieta przebywająca od szeregu miesięcy w ponurych murach więzień, to dziecko Dalmacji, gdzie w dniu 7. marca 1901 roku ujrzała światło dzienne. Córka tamtejszego lekarza, wychowuje się w zakładzie klasztornym, gdzie przebywa do 14-go roku życia. W tym roku jej życia wybucha wojna światowa, a młodzieżka podówczas Emilja Margerita Ilicówna, poznaje porucznika armji austriackiej Erwina Gorgona, za którego nierawem wychodzi zamąż.

PIERWSZA ZNAJOMOŚĆ...

Z mężem swym jedzie do Lwowa. Szczęście rodzinne trwa do roku 1921, gdy mąż opuszcza ją i wyjeżdża do Ameryki. Teraz nadchodzi punkt przełomowy w jej życiu. Poznaje inż. Zarembę.

Architekt lwowski, którego żona przebywa w szpitalu dla umysłowo chorych w Kulparkowie, nawiązuje stosunek miłosny z młodą Jugosłowianką. Przyjaźń przeradza się zwolna w miłość. Na pogodnym, zdawałoby się jednak horyzoncie jej życia, zarysowuje się coraz groźniejsze kształty przybierająca, chmurka.

...I PIERWSZE PRZESZKODY.

Zaremba ma dwoje dzieci. Córeczkę Lusię i syna Stasia. Liczbę ich powiększa jeszcze córeczka Romana, którą rodzi się ze stosunku z Gorgonową.

Dorastające dzieci Zaremby widzą stosunek ich ojca z obcą kobietą. Rozumują, a szczególnie rozumuje tak Lusiu, iż tutaj, pod jednym dachem z nimi, żyje kobieta, która korzystając z nieszczęścia ich matki, dąży do objęcia jej roli.

Rozumują dzieci, że część uczuć ojcowskich, które do nich powinny należeć, przechodzi na obcą, kobietę i że prędzej czy później dojdzie tutaj musi do decydującej rozgrywki.

ZBLIŻA SIĘ MOMENT KRYTYCZNY.

Rozumie to i Gorgonowa. Wie ona, iż dzieci Zaremby, a szczególnie Lusiu, stanąć mogą na przeszkodzie jej małżeństwu z Zarembą.

Zbliża się szybkimi krokami punkt kulminacyjny w życiu Gorgonowej. Pod naporem ciągłych perswazji Lusi, wynajmuje Zaremba osobne mieszkanie, gdzie dla kochanki niema już być miejsca.

W dniu 1 stycznia 1932 ma Lusiu objąć nowe mieszkanie. Ostatnie zaś dni roku poprzedniego spędza cała rodzina w willi Zaremby w Bruchowicach.

KURTYNA OPADA...

Rzucmy obecnie zasłonę na to wszystko, co poprzedziło ponurą zbrodnię. Aż do czasu postępowania dowodowego musi to pozostać w cieniu tajemnicy sądowej, nie wolno wyjawiać tego wszystkiego, co stanowi podstawę oskarżenia.

Cień pada na ostatnie godziny, które poprzedziły krytyczny moment, przechodzący do chwili, kiedy zbudzony skowytom psa podwórzowego budzi się Stas Zaremba i jakby w jakimś strachu przed czymś nieznanym woła: Lusiu!

Nie słyszy żadnej odpowiedzi, a jedynie przez drzwi szklane widzi jakąś postać w futrze.

Przestraszony bije w drzwi i woła dalej: Lusiu! Lusiu!

A tymczasem tajemnicza postać znika z werandy. Stas wbiega do pokoju siostry, jeden raz oka, i na jaw wychodzi ohydne morderstwo, którego ofiarą padła Lusiu Zarembianka.

To wszystko co dalej się dzieje to znów etapy dochodzeń policyjnych, czy też śledztwa sądowego.

Dziś i w każdą sobotę od g. 5—8 wieczór **W „ROMIE“ FIVE O'CLOCK** na rzecz Bojanowa. W programie: produkcje kabaretowe, dancing, jazz. Wstęp wraz z podwieczorkiem Zł. 2:50.

Skrętnie i skrupulatnie zbiera się każdy szczegół, łączy się ze sobą poszczególne ogniwa, powstaje zwolna akt oskarżenia.

Rozprawa lwowska trwa kilkanaście dni. Przewija się przed sądem obraz przeciętnej rodziny mieszczańskiej. Wertuje się każdy, najdrobniejszy chociażby szczegół, z całości powstaje przed sędziami przysięgłymi odbicie życia rodzinnego Zarembów.

WALKA O MĘŻCZYZNĘ.

W szczególności uwypukla się tutaj w całej pełni tragizm sytuacji, powstałej wskutek rywalizacji dwóch kobiet. W domu Zaremby walczą obecnie dwie kobiety. Jedną, to córkę dorastającą, która coraz bardziej buntuje się przeciw anektowaniu jej ojca przez obcą przybyszkę. Nie chce i nie może o tem zapomnieć, że tutaj, niedaleko Lwowa, przebywa w celi dla umysłowo chorych nieszczęśliwa jej matka.

Ona nie może przybyć do domu, by rywalizować z Jugosłowianką o serce mężczyzny. Córka uważa za swój obowiązek wziąć na siebie obronę jej praw.

Z drugiej strony Gorgonowa. Po wyjeździe męża do Ameryki, szuka przez jakiś czas możliwości życiowych. Wreszcie znajduje swój port życiowy. Poznaje Zarembę. Łączy ich zrazu przyjaźń, która później przeradza się w miłość. Przychodzi na świat dziecko, zacieśniają się łączące ich węzły, gdy wtem... Lusiu.

Dzieciak, na którego nikt nie zwracał dotychczas uwagi, zaczyna dochodzić do głosu. Ona zaczyna coraz bardziej wpływać na ojca, ona może zniszczyć jej plany. Co zrobić?

JAKIEMI DROGAMI?

Jakimi drogami poszła obecnie Gorgonowa? Czy — jak tego chce pan prokurator — kilkoma uderzeniami dżagana usunąć z drogi swego życia jedyną przeszkodę, uniemożliwiając realizację jej celu życiowego? czy też — jak twierdzi oskarżona — nie ma ona z ohydłą zbrodnią nic wspólnego? — O tem właśnie rozstrzygnie przewód sądowy.

Przez trzy tygodnie trwać będzie „walka o duszę“. Przez salę rozpraw przesuną się dziesiątki świadków, opinia otrzymywać będzie coraz jaśniejszy obraz tego, co ukrywa się w cieniach zbrodni bruchowickiej.

A gdy obraz ten będzie już zupełnie ukończony, gdy nie zabraknie w nim ani jednego tonu, wtedy zapadnie klamka w życiu Gorgonowej.

SALA ROZPRAW MA DWOJE DRZWI...

Werdykt ławy przysięgłych orzeknie, któremi drzwiami opuści salę sądową przy ul. Senackiej oskarżona Emilja Gorgonowa.

Czy wyjdzie drzwiami prowadzącymi w ciemny kurytarz, skąd droga do furtki więziennej, czy też szerokim wyjściem znajdzie się po czterech miesiącach wśród wolnych — jako wolna.

R. G.

Kwietniowa kadencja Sądu przysięgłych

(rg) Ostatnim procesem w obecnej kadencji sądu przysięgłych w Krakowie będzie proces Gorgonowej, który rozpocznie się w poniedziałek 6 bm. i potrwa około 21 dni.

Najbliższa kadencja sądu przysięgłych odbędzie się w kwietniu. Kadencja rozpocznie się w dniu 19 kwietnia.

W prezydium sądu okręgowego odbyło się losowanie sędziów przysięgłych na kadencję kwietniową, które dało następujący wynik:

Jako przysięgli główni zostali wylosowani: Ba- kałowicz dr. Aleksander wł. realn., Biedroń Ma- rian wł. realn., Chodkiewicz Bolesław dyr. Tow. Przystań, Darzewski dr. Władysław em. urz., Fi- rek Władysław adm. dobr., Gąsowski inż. Włady- sław, Godel Zygmunt dyr. fabryki, Jakesch Ka- mił em. pułk., Kappel dr. Juliusz em. pułk., Krzy- żanowski Konrad em. urz., Kulczyński Kazimierz inż., Melchert Stanisław em. inż., Mrowiec Bolesław em. Neuhief Joachim wł. realn., Niedzielski Adam wł. dobr., Nowicki inż. Józef wł. nieruch., Pawełek Józef em., Piekło Mieczysław em. por.,

Prokiesz Zygmunt budown., Rałuk Andrzej wł. nie ruch., Reiner Wojciech wł. realn., Rose Adolf wł. realn., Rudzki Marjan em. kpt., Sabuda dr. Mieczysław em. ppułk., Sacewicz Henryk em. pułk., Stieglitz dr. Jakób dyr. banku, Stypuła Antoni wł. realn., Szarski Adam kupiec, Szczepanik Zygmunt em. kom. policji, Wiszniewski dr. Witold dyr. Synd. Roln.

Jako przysięgli zastępcy: Damski Tadeusz kupiec, Leitner Władysław em. kpt., Mikulski Jan wł. realn., Rudnik Kazimierz kier. hurt., Radzi- szewski Maks obyw. ziemsk., Synowiec Albin wł. masarni, Świegoń Grzegorz wł. realn., Tempka Nowakowski dr. Zygmunt literat, Urbaczycz Cze- sław wł. realn., Wierzbę Jan Kazimierz wł. realn. Wyrostek Ludwik bibliotekarz, Zachaczewski Zdzisław em. ppułk., Zajączkowski dr. Mieczysław prok. banku, Zakrzewski Janusz architekt, Zu- brzycki Henryk agronom.

— „BRITH TRUMPELDOR“ (Starowisłna 68). Dnia 3 pop. zbiórka gniazda.

PRZEGŁĄD GOSPODARCZY

KRONIKA KRAJOWA

Nadzwyczajna danina majątkowa zamiast stałego podatku

§ Z uwagi na fakt, iż wbrew zastrzeżeniom sfer gospodarczych projektowane jest, celem zapewnienia Skarbowi doraźnych wpływów, wzamian stałego podatku majątkowego, przy uchyleniu dotychczasowego podatku majątkowego, nowe dodatkowe obciążenie. Związek Izb Przemysłowo-Handlowych uważa, iż ze sta nowiska życia gospodarczego najmniej szkodliwą formą poboru byłoby wprowadzenie nadzwyczajnej jednorazowej daniny i następujące jej rozłożenie: 1) powiększenie zasadniczego podatku gruntowego o 30 proc.; 2) powiększenie podatku od nieruchomości o 10 proc. i 3) pobranie od przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz wolnych zawodów pół pro milie od obrotu, który stanowił podstawę prawomocnego wymiaru za r. 1931, o ile roczny obrót przekraczał 10 000 zł.

Przed nowelizacją ustawy spółdzielczej

§ Swego czasu Państwowa Rada Spółdzielcza powołała specjalną komisję, która miała za zadanie opracować projekt nowelizacji ustawy spółdzielczej. Jak się dowiadujemy, komisja ta prace swe już zakończyła. Projekt opracowany przez nią, pozostawiając dotychczasowe ramy organizacyjne spółdzielni, zwiększa odpowiedzialność wszystkich czynników kierowniczych spółdzielczych. Tak więc zwiększona ma być odpowiedzialność rad nadzorczych, zarządów komisji rewizyjnych, a wreszcie i związków rewizyjnych za przeprowadzenie kontroli nad poszczególnymi spółdzielniami. Projekt ten będzie niebawem tematem specjalnego posiedzenia Państwowej Rady Spółdzielczej, poczem ma wejść pod obrady czynników rządowych.

Czy izby rzemieślnicze zostaną zlikwidowane?

§ Sprawa Izby rzemieślniczych ma być obecnie zasadniczo rozstrzygnięta. Zwycięża pogląd, by Izby te zlikwidować, a wszelkie sprawy, dotyczące rzemiosła, wtłoczyć do Izby Przemysłowo-Handlowych, w których utworzonoby specjalne sekcje. Taki pogląd wysuwany jest przez Izby Przemysłowo-Handlowe, jak również przez czynniki rządowe.

Projekt likwidacji Syndykatu Odlewni i Emaljerni

§ Dnia 13 b. m. odbędzie się w Warszawie walne zgromadzenie członków Syndykatu Odlewni i Emaljerni Żeliwa, na którym ma być postawiony wniosek w sprawie ewentualnej likwidacji tego Syndykatu.

Kartel gumowy rozbitý!

§ Onegdaj upłynął termin działalności kartelu przemysłu gumowego pod nazwą „Polgum”. — Członkowie kartelu do ostatniej chwili prowadzili pertraktacje, mające na celu utrzymanie przy życiu tej organizacji. Pertraktacje te jednakże spełzły na niczym i kartel się rozbił definitywnie. Zapasy towaru, pozostające w posiadaniu centralnego biura sprzedaży „Polgum” zostały już zwrócone poszczególnym fabrykom. W związku z likwidacją kartelu gumowego poszczególne firmy ponownie uruchamiają własne aparaty sprzedaży, angażując odpowiedni

personal urzędniczy. Również uinienywniona została produkcja, normowana dotychczas przez zarządzenia kartelowe. Sfery kupieckie są oczywiście z faktu zlikwidowania kartelu niezmiernie zadowolone i wyrażają przekonanie, iż przyczyni się to do unormowania stosunków rynkowych.

Piękne białe zęby: Chlorodont

Pasta do zębów
najwyższej jakości
Oszczędna w użyciu

Ważne dla właścicieli niemieckich polis ubezpieczeniowych na życie

§ Ostatnio rząd wniósł do Sejmu (druk sejm. nr. 677) projekt ustawy w sprawie zmiany rozporz. Prez. Rzpłitej z dnia 15 kwietnia 1932 w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie. Zmiany, które projekt wprowadza, głównie polegały na wprowadzeniu daty 1 grudnia 1918, o której przerwa w opłacaniu składek nie przewiduje jako skutku — redukcji ubezpieczenia. W tym bowiem okresie zaczęło się przenoszenie Tow. ubezpieczeniowych z Polski, były trudności walutowe i t. d., które utrudniały regularne opłacanie składek. Chodzi o uniknięcie procesów w tym względzie. Poza tym projekt w uzupełnieniu postanowień o ratalnym sposobie uiszczania składek dopuszcza i składki tygodniowe.

Kiedy zostanie zwołana Państwowa Rada Kolejowa?

(!) Opinia publiczna żywo interesuje się polityką naszych kolei. Jest to zrozumiałe. W łańcuchu, łączącym producenta z konsumentem, kolej jest pośrednikiem, który występuje przy każdej niemal transakcji. Sprawność i koszt tego pośrednika są więc momentami o pierwszorzędnym, ogólnym znaczeniu. Sprawy te stały się obecnie szczególnie aktualne na tle licznych postulatów, wskazujących drogi, któremi powinna pójść reforma naszej gospodarki kolejowej. Życzyłoby sobie należało, aby postulaty te nie zawiśły w próżni, lecz żeby zostały wzechstronnie rozpatrzone, z uwzględnieniem interesów nie tylko kolei lecz i całego społeczeństwa. Do tego jednak konieczną jest platforma, na której wymiana zdań w tej sprawie mogłaby się odbywać. Rolę takiej platformy spełniała do niedawna Państwowa Rada Kolejowa, jednocząca przedstawicieli wszystkich dziedzin naszego życia. Niestety, blisko od 2 lat organ ten jest nieczynny. Wszystko, co miało rzekomo przeszkadzać wznowieniu działalności Rady — a więc przede wszystkim kwestja zmian statutowych — zostało usunięte. W końcu r. ub. odbyły się wybory do Państwowej Rady. Mimo to nie słychać o jej zwołaniu. Zarówno w interesie kolei jak i całego społeczeństwa leży, aby ten przymusowy sen, w którym została pogrążona P. R. K. został jaknajprędzej przerwany.

Instytut poszukiwania spadkobierców

§ W Paryżu istnieje oryginalna instytucja „Instytut Poszukiwania spadkobierców”. Biuro to posiada 200.000-000 personalnych fiszek, na których wypisane są nazwiska, adresy i stan rodzinny poszczególnych osób. Do kolekcji genealogicznej Instytutu włącznieli się wszyscy prawie Francuzi oraz miliony cudzoziemców. Gdy tylko umiera gdzieś osoba, która nie zostawiła ani testamentu, ani spadkobierców, instytut dowiaduje się o tem dzięki swym filjom rozsiągniętym po całym świecie. Specjaliści przystępują do skandowania stosunków rodzinnych

KRONIKA ZAGRANICZNA

Układ handlowy polsko-austriacki

(!) Dnia 1 marca parafowany został w Wiedniu układ preferencyjny polsko-austriacki. Ze strony polskiej układ ten podpisany został przez dyr.

dep. Sokołowskiego i charge d'affaires w Wiedniu p. Korsaka, ze strony austriackiej zaś przez min. Schüllera.

Układ ten przewiduje ustalenie listy towarów austriackich, które będą korzystały w Polsce z traktowania preferencyjnego. Najważniejszą grupą towarów tych są skóry, towary skórzane, stal, ezelachetna, półfabrykaty metalowe, towary żelazne i metalowe, maszyny i aparaty elektrotechniczne, papier i wyroby papierowe. W rokowaniach wiedeńskich ustalona została również sprawa wywozu nierogacizny i węgla z Polski do Austrii. Dalsze rokowania polsko-austriackie dotyczyć będą konwencji weterynaryjnej i traktatu taryfowego. Prawdopodobnie rokowania w tej ostatniej sprawie poprowadzone będą w Warszawie. Umowa co do cel preferencyjnych stanowi integralną część traktatu handlowego co do którego rokowania w poszczególnych punktach zostały doprowadzone już do porozumienia.

Rosja ogranicza import

(!) Komisariat dla spraw handlu wydał ostatnio zarządzenie, ograniczające wydatnie import maszyn dla potrzeb ciężkiego przemysłu. Umowy importowe mają być częściowo anulowane. Ograniczenia te dotyczyłyby wagonów i lokomotyw, dźwigów, motorów, generatorów, pomp, pras, turbin, oraz części zapasowych dla maszyn zagranicznych, już pracujących na terytorjum Rosji. Redukcje importu mają przynieść oszczędności w wysokości 21 milionów rubli złotych. Zarządzenie to, które przewiduje udzielenie zezwoleń na przywóz wyłącznie na wypadek, o ile żądane fabrykaty nie są produkowane w Rosji, motywowane jest tem, że wobec wyników pierwszych 4 lat pięcioletnia, rosyjski przemysł budowy maszyn jest w możności w znacznej części pokryć zapotrzebowania wewnętrzne.

Wzajemna obniżka cel między Kanadą a U. S. A.

(!) Donoszą z Waszyngtonu, że prowadzone są obecnie nieoficjalne rozmowy w sprawie wzajemnej obniżki cel między Kanadą a Stanami Zjednoczonymi. Ogólnie przypuszczają, że wkrótce po objęciu prezydentury przez Roosevelta pertraktacje w tym kierunku zostaną sfinalizowane.

zmarłego i jego koligacji. Niema wypadku, żeby nie udało się im wyszukać osoby mającej prawo do dziedziczenia spadku. Po ukończeniu analizy genealogicznej i sporządzeniu odpowiednich dokumentów, przedstawiciel instytutu zjawia się u spadkobierców i informuje ich o wielkości spadku, do którego mogą rościć sobie prawo.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

(—) NIEZNANY CZYTELNIK: Nie do druku.

HARPARI: Warszawa, ul. Długa 38—40.

ROBOTNIK-CHRZEŚCIJANIN: Dziękujemy za list.

Prowizoryczna siedziba Rady Rzeszy

(—) Reichsrat — przedstawicielstwo państw Rzeszy niemieckiej, który obradował dotychczas w budynku Reichstagu, utracił obecnie swą siedzibę. Obrady Reichsratu odbywać się będą prowizorycznie w odstąpionej na ten cel sali ministerstwa spraw zagranicznych.

Spacer po prasie palestyńskiej

NAD CZEM DEBATUJE RADA MIEJSKA TEL AWIWU.

§ Jako charakterystyczny obrazek podamy pokrótce przebieg jednego z ostatnich posiedzeń Rady miejskiej Tel-Awiwu. Jeden z radnych z oburzeniem podnosi fakt, że prezydent miasta bez zasięgnięcia opinii specjalnie do tego powołanej komisji, prelimitowało 17.500 f. szt. dla odnowienia jezdni i urządzenia nowej instalacji wodociągowej w centrum Tel-Awiwu. Radny ów, jak i inni członkowie Rady, nie mają nic przeciwko temu, że brukuje się ulice, ale protestują przeciwko upośledzeniu innych części Tel-Awiwu kosztem centrum miasta. Trzeba w tej sprawie ustalić pewien porządek w myśl którego budowanie jezdni będzie się odbywało we wszystkich dzielnicach Tel-Awiwu. Inny radny protestuje przeciwko oddaniu gruntów miejskich pod budowę fabryki skrzyń „Hadar”. Gmina Tel-Awiwu nie powinna bowiem sprzedawać gruntów jednemu kom. Radni interpelują pozbawionym w sprawie godzin zamykania sklepów, wskazując, że właściciele sklepów z owocami i z aparatami radiowymi korzystają z przywileju w stosunku do innych kupców, albowiem zamykają sklepy dopiero późnym wieczorem.

Wiceburmistrz Tel-Awiwu, p. Rokach, zastępujący burmistrza Disenhofa, odpowiada na zarzuty. Magistrat buduje nową jezdnię w centrum Tel-Awiwu, bo jest to nieodzowna konieczność, pozbawionym atoli istnieje plan budowy nowej jezdni w innych dzielnicach Tel-Awiwu. — Chodzi po prostu o stworzenie łączności komunikacyjnej między południową a północną częścią miasta. Co się zaś tyczy przywileju dla sklepów z owocami i dla sklepów z aparatami radiowymi, to odpowiada że postulatowi całej ludności. Gmina odsprzedaże gruntu dla fabryki, która jest własnością prywatną, — ale trzeba wziąć pod uwagę, że fabryka ta zatrudnia przeszło stu robotników i tylko z powodu znacznej odległości od centrum Tel-Awiwu nie może się należycie rozwijać. Magistrat uważa za stosowne poprzeć wysiłki przemysłowców żydowskich.

Dyskusja nad temi sprawami była bardzo ożywiona, a miejscami nawet — burzliwa.

Szczęśliwe miasto, które ma tylko takie troski...

PRZYGOTOWANIA DO UROCZYSTOŚCI PURIMOWYCH.

Przygotowania do uroczystości purimowych do sławnej już Adlojady są w toku. Tym razem atoli magistrat Tel-Awiwu czyni gorączkowe

zabiegi, ażeby uroczystości wypadły jaknajwspanialej. Powołano więc specjalny komitet, w którym zasiada znany reżyser M. Halevy i znakomity malarz Gutman. Komitet przygotowuje szereg uroczystości, zabaw i niespodzianek. Tel-Awiw urządza wspaniałą iluminację całego miasta. Iluminowany będzie plac opery, gdzie stanie specjalny pałac królowej Estery. Iluminowana będzie cała ulica Herzla i aleje Rotzkyda. Odbędzie się, jak co roku, wielki pochód masek i zabawa ludowa. Przygotowywane są rozmaite wieczorki purimowe w teatrach wystawione będą specjalne rewie satyryczne, skecze i komedje. Przez dwa dni będzie się Tel-Awiw bawił. Do Tel-Awiwu zjadą mieszkańcy Palestyny i turyści ze wszystkich stron świata.

Z KRONIKI SĄDOWEJ.

Napozór drobna, ale znamienita rozprawa sądowa i charakterystyczny wyrok:

Przed sąd pokoju w Tel-Awiwie została doprowadzona 14-letnia dziewczyna, pochodząca z rodziny Żydów gruzińskich. Stała ona przed sędzią żydowskim, pochodzącym z Polski, Drem Filipem Korngrünem. Dziewczyna oskarżona była o kradzież. Śledztwo wykazało niezbiór jej winę. Sprawa była całkowicie jasna. Sędzia Dr. Korngrün wydał wyrok. Czy skazał dziewczynkę na areszt czy na dom poprawczy? Nie! Wyrok opiewał: Oddaje się oskarżoną pod nadzór opiekunki społecznej przy Radzie dla opieki społecznej w Tel-Awiwie.

AGA-FILM, CZYLI WYTWÓRNI FILMOWA W PALESTYNIE.

Aga-film, tak brzmi firma nowego Towarzystwa filmowego, które niedawno powstało w Palestynie. Właściwie nie jest to żadne Towarzystwo, tylko po prostu znany reżyser teatralny Baruch Agadati, którego pierwsze litery nazwiska posłużyły Towarzystwu do nazwy firmy Aga-film. Baruch Agadati razem ze swoimi braćmi założył to pierwsze Towarzystwo filmowe i filmuje narazie tygodniki z życia palestyńskiego.

Początki Towarzystwa są bardzo skromne. Bez żadnej pomocy z zewnątrz, bez reklamy — stworzono pierwsze tygodniki filmowe. Pierwszy był słaby, wykazywał tylko dobrą wolę i nic pozbawionym, ale piąty i szósty wedle relacji pras palestyńskiej, nie tylko pod względem technicznym, ale i w dziedzinie tematu wykazują znaczny postęp. Bracia Agadati — narazie pracują wiarą w udanie się przedsięwzięcia i nie szcze-

dzą sił. Agadati w wywiadzie oświadczył: „Rozpoczęliśmy od kilkumetrowych filmów. — Doszliśmy obecnie do 700 metrów filmu. Zaczęliśmy od alfabetu, a teraz nauczyliśmy się już — czytać. Jeszcze mamy dużo pracy przed sobą”.

Mamy więc w Palestynie i wytwórnię filmową.

HABIMA GRA W SALI — JADALNEJ.

„Habima” obieżdżała ostatnio kolonie robotnicze w Emek i w Galilei. A jak zawsze, tak i tym razem tournée „Habimy” było uroczystym zdarzeniem w życiu kolonii robotniczych. „Habima” wystawiała Szaloma Alejchema „Amicha”, komedję Ch. N. Bialika, aktorzy brali udział w uroczystościach ku czci Bialika, urządzano specjalne przedstawienia dla dzieci, które przyjmowały członków „Habimy” z niezwykłym zapalem. „Habima” musiała oczywiście w braku odpowiednich sal teatralnych w koloniach rolniczych, grać niejednokrotnie w wielkich jadalniach, w których ustawiano naprędce sceny. Nie wpłynęło to podobno ani w drobnej mierze na siłę ekspresji „Habimy”, która zresztą w koloniach robotniczych ma najbardziej wdzięczną i oddaną publiczność. W drodze powrotnej z Emeku, wstąpiła „Habima” do Haify, gdzie między innymi odbył się uroczysty wieczór ku czci Bialika. Głównym mówcą wieczoru był nasz towarzysz, Dr. Dawid Neiger, syn Isak Neigera, a po uroczystości przyjęcie na cześć „Habimy” urządził p. Jechiel Weizmann, brat Chaima Weizmanna.

TROCHĘ STATYSTYKI.

Wedle dokładnej statystyki, w ciągu 1932 roku inwestowali Żydzi w Palestynie następujące sumy dla celów rozszerzenia istniejących już przedsiębiorstw lub stworzenia nowych: W rolnictwie inwestowano 1.350.000 f. szt., w ruchu budowlanym i w robotach publicznych miasta 1.400.000 f. szt., w przemyśle, rzemiośle, w komunikacji 500.000 f. szt. Ostatnia statystyka z dziedziny przemysłu, rzemiosła i komunikacji obejmuje wyłącznie powiększenie istniejących już przedsiębiorstw, a nie nowostworzonych. — Ogółem więc w tych trzech dziedzinach inwestowano 3.250.000 f. szt. Jeśli dodamy do tego depozyty bankowe i fundusze sponsozyczne, dojdziemy do cyfry 4 milionów f. szt. inwestowanych w ciągu jednego roku — 1932. Wedle przypuszczeń znawców spraw palestyńskich, liczba inwestycji w ciągu roku 1933 będzie znacznie większa.

IMPREZY.

Ch. N. Bialik postanowił wygłaszać co dwa tygodnie odczyty dla nauczycieli i uczniów wyższych klas gimnazjalnych, poświęcone literaturze hebrajskiej. W pierwszym odczytzie omówił swój wielki poemat „Megilat Haajez”.

W marcu b. r. odbyć się ma w Tel-Awiwie wystawa najbardziej nowoczesnych maszyn z dziedziny przemysłu, rolnictwa i rękodziela.

Do Palestyny przybywa wkrótce Leo Slezak. Wielkie paski reklamowe zapowiadają przybycie tego sławnego śpiewaka. Wielki pianista Robert Casadesus koncertuje obecnie w Tel-Awiwie i w Jerozolimie.

W „Ohel Szem” w Tel-Awiwie wystawiają oratorium Haendla „Juda Makkabi”.

Komisja artystyczna freblanek w Tel-Awiwie urządza przedstawienia dla dzieci, w których bierze udział teatr dzieci, znana sfaryjska aktorka Bracha Cefira i aktor N. Nardi (r)

Twój organ

stałe w obronie Twoich
praw i interesów

Co Ty

dajesz Twemu organowi?

Czy akcrujesz

„Nowy Dziennik”?

Jak wypadną jutrzejsze wybory?

Kraków, 4 marca

(M) Niebawem wydarzenia, jakie urozmaiciły ostatni tydzień przedwyborczy w Niemczech, odsunęły na dalszy plan sprawę samych wyborów, aczkolwiek niewątpliwie wydarzenia te zaaranżowane zostały właśnie sub specie zbliżającej się niedzieli wyborczej. Nie ulega żadnej wątpliwości, że zajścia te, a w szczególności ostre represje przeciw komunistom i socjaldemokratom, wywrą bardzo silny wpływ na wynik niedzielnych wyborów, który oczekiwany jest w napięciu przez cały świat, i przypuszczalnie wydadzą rezultat, zamierzony przez inicjatorów, tj. osłabią znacznie front lewicy, front zresztą bynajmniej nie skonsolidowany, jak to wynika z wyraźnego odgraniczenia się socjalnych demokratów od komunistów, bezpośrednio po rzuceniu na komunistów podejrzenia o wywołanie pożaru w Reichstagu. Zachodzi tylko kwestja, w jakim stopniu represje te zdołają ugruntować stanowisko rządzącej obecnie hitlerowskiej mafji.

Dla lepszego zorientowania się w sytuacji, godzi się przypomnieć wyniki ostatnich wyborów do parlamentu Rzeszy z dnia 6 listopada ub. r. Jak wiadomo, Reichstag wybierany był w r. 1932 dwukrotnie: w lipcu i w listopadzie, przyczem drugie wybory zaznaczyły się spadkiem liczby mandatów zarówno hitlerowców, jak i socjaldemokratów oraz centrum i partji ludowej, przy równoczesnym nieznacznym wzroście liczby mandatów komunistycznych i partji Hugenberg. Stan posiadania poszczególnych partji w ostatnim parlamencie Rzeszy przedstawiał się następująco: hitlerowcy 195 mandatów, Hugenberg 51, niemiecka partja ludowa 11, razem z drobnymi ugrupowaniami ponad 260 głosów, popierających obecny rząd Hitlera-Papena-Hugenberg. Przeciwnikami rządu są: socjalni demokraci 121 mandatów, komuniści 100 mandatów, centrum 69, bawarska partja ludowa 19, partja państwowa 2, a więc łącznie z drobniejszymi ugrupowaniami opozycyjnymi ponad 315 głosów.

Zachodzi zatem pytanie, czy zastosowane przez rząd Hitlera represje potrafią odebrać partjom opozycyjnym ich dotychczasowy stan posiadania w takiej mierze, aby stronnictwa rządzące uzyskały bezwzględną większość. Godzi się przypomnieć, że w przeciwieństwie do sejmu polskiego liczba mandatów w Reichstagu jest ruchoma i zależy od frekwencji wyborców. W związku z tem wstrzymanie się od

wzięcia udziału w głosowaniu licznych sympatyków lewicy, zdezerjentowanych ostatnimi wypadkami, jak tajemniczy pożar Reichstagu i pozbawionych w zupełności prasy par-

Posel komunistyczny Torgler, podejrzany o udział w podpaleniu Reichstagu.

tyjnej, która mogła przeciwstawić się oficjalnym enuncjacjom o tle i przebiegu tych zajść, wyjdzie na korzyść stronnictw rządzących, zwiększając automatycznie ich stan posiadania. Niemalą przewagę dla stronnictw rządzących stanowi też fakt posiadania w swym ręku aparatu rządowego, uzależnienie od siebie wielotysięcznych rzesz urzędniczych, rozporządzanie w nieograniczonym stopniu tak prze możliwym instrumentem agitacyjnym, jakim jest radio i t. d.

Przy znanej powszechnie karności społeczeństwa niemieckiego i jego uległości wobec władzy, przy uwzględnieniu niebawmiałych represyj wobec partji i prasy opozycyjnej, w połączeniu z niesamowitym wprost obłędem hitlerowskim, jaki ogarnął znaczną część narodu „poetów i myślicieli“, można żywić poważne obawy, że jutrzejsza niedziela przyniesie rządowi pogromowej reakcji bezwzględne zwycięstwo. Zresztą i tak sam cyfrowy wynik

wyborów nie zaważy decydująco na szali wypadków. Ubiegłe miesiące wykazały, że i w Niemczech minęły już te czasy, kiedy kartka wyborcza miała decydujące znaczenie: Dziś Hitler jest u władzy, a władzy tej dobrowolnie z ręki nie wypuści, bez względu na to, czy wprowadzi do parlamentu bezwzględną większość, czy nie. Conajwyżej niedzielne wybory pozwolą raz jeszcze zorientować się światu co do rozmiarów klęski, jaka toczy naród niemiecki, a której na imię — hiteryzm.

Jak donoszą z Berlina, byłym ministrom pruskim socjalistom Braunowi i Severingowi odebrano paszporty, aby uniemożliwić im ucieczkę zagranicę.

Znany przywódca komunistów niemieckich Thälmann zbiegł do Kopenhagi.

Parlament węgierski solidaryzuje się z Hitlerem!

(I) W parlamencie węgierskim doszło onegdaj do znamiennej demonstracji prohitlerowskiej. Przywódca węgierskiej partji narodowo-socjalistycznej poseł Mesko z trybuny parlamentu dał wyraz sympatji swej partji i całych Węgier dla narodu niemieckiego w związku z ostatnimi wypadkami w Rzeszy. Hitlerowiec węgierski wywodził m. in.: My na Węgrzech przeżyliśmy komunizm, dzięki czemu możemy Zachodowi dostarczyć poniekąd w krwi naszej serum ochronnego. Nie może być dla nas rzeczą obojętną, co się dzieje u sąsiedów, a zwłaszcza w Rzeszy niemieckiej, toteż witamy ze szczególną satysfakcją fakt, że w Niemczech obecnie gotuje się przy użyciu silnej ręki koniec „czerwonej komedji“. Zachodzi niebezpieczeństwo, że „uciekające szczury“ przybędą do Węgier, tembardziej, że Moskwa zapowiedziała nowe ofensywy na Niemcy, Rumunję i Węgry. W związku z tem, mówca wzywa rząd, by możliwie pilnie strzegł granic przed przyjazdem niepożądanych elementów. Mesko twierdził, że posiada ściśle informacje o tem, iż komuniści niemieccy są w drodze do Austrii, Rumunji i Węgier.

Posłowie socjalistyczni przeszkadzali mówcy okrzykami jednak zostali zagłuszeni przez większość izby, złożoną z partji rządowej i chrześcijańsko-społecznej partji go podarczej, które żywo potakiwały hitlerowskiemu mówcy.

Niemcy nie mogą wyrzec się sojuszu z Rosją

Twórca Reichswebry o sojuszu rosyjsko-niemieckim

(I) Generał von Seeckt ogłosił drukiem nową swą pracę p. t. „Niemcy między Wschodem a Zachodem“. Książka ta wzbudza tem większe dzisiaj zainteresowanie ze względu na sytuację ogólną w Europie, a w szczególności ze względu na obecne nastawienie kursu politycznego Niemiec pod rządami Hitlera — Papena. Rozluźnienie stosunków

między Rosją a Rzeszą, wobec ostrego antikomunistycznego kursu rządowego w Niemczech, może się odbić i odbiło się już głośnie echem w Rosji, z czego nie omieszkają skorzystać pewne państwa, pozostające w naprężonych stosunkach z Niemcami.

Zwraca przeto uwagę ogólną silne podkreślenie

„Ręce do góry!“

Fejleton prowincjonalny

(—) Podróż kształcą pono. Ale co już może za pożytek przynieść uciążliwa podróż „szlepcugiem“, przedsiewzięta z musu w jakimś interesie dziennikarskim do takiego Rzeszowa, ba — do Strzyżowa? I to jeszcze nadmiar w niedzielę popołudniu?

Sennie wlece się pociąg osobowy wśród śniegowych pól, dudnią monotonnie koła, dychawiczka lokomotywa sapie rozpaczliwie, przystając w zadumie na każdej stacyjce.

— Co to za stacja? — otrząsa się ze snu znużony pasażer.

— Trzciana.

— A teraz? — ziewa ktoś przeciągle.

— Biadoliny.

Biado-liny! Ile smutku w samej nazwie! Senny pasażer drzemie dalej, wtulony w rąk napół pustego przedziału. Tu i ówdzie wsiada, wysiada półtora ludzi. Urzędnik kolejowy w czerwonej czapce ziewa ostentacyjnie za oknami wagonu. Rozpacz. Nudy na pudy.

Rzeszów. Niedziela popołudniu. Do strzyżowskiego pociągu cztery godziny czasu. Co się robi, gdy niema się gdzie podziać, gdy jedyna kuzynka akurat rok temu właśnie wwiechała stąd nasaw-

sze (jak to strasznie brzmi: nazawsze!) mając już dość Rzeszowa? W każdym razie nie zaszkodzi spacer po mieście i — ewentualnie może jakaś kawiarenka czy cukiernia.

Świat ma barwę brudno-szarą w takiej miejscinie w niedzielę popołudniu. Melancholijnie wloką się sennie postacie po korytarzach miejskich. Jakiś bezgraniczny smutek maluje się na wszystkich twarzach. Najweselsi ludzie tutaj — to żołnierze, którzy korzystając z przepustki niedzielnej, przechadzają się grupami. Na „Placu Wolności im. marsz. Piłsudskiego“ sterczą rzędy pustych pudeł autobusów. Nikt nie wsiada, nikt nie jedzie „Puchy“. Właśnie odjeżdża autobus do Łańcuta. Półtora ludzi wraz z szoferem i pomocnikiem.

Gin-glan — zegar na wieży ratuszowej (styl: Alt-Heidelberg) wybija pół do piątej dzwieniem, przypominającym uderzenie łyżki o talerz. Cyf — przez główną jezdnię przejeżdża w towarzystwie młodego adjutanta sam pan pułkownik. „Brać żołnierska“ — jak to się w takich razach mówi — przeży się i salutuje „Chody-chody“ — dolatują minie słowa rozmowy grupy żołnierzy. Widocznie Ukraińcy. Stoją przed wystawą fotografa. Wejść, czy nie wejść? — oto jest pytanie. Weszli, by utrwalić na zdjęciu swe marsowe oblicze — a la minute.

U wylotu ulicy Granwaldzkiej widnieje sztyld „Cukiernia Andrioletti“ego“. Andrioletti... Andrioli — jakieś nazwisko znane. Co robi tutaj ten

Włoch, skąd się przybłąkał „z ziemi włoskiej do polskiej?“ Andrioli, to był przecież spolonizowany rysownik włoski, ilustrator „Pana Tadeusza“ i starych „Kłosów“ Salomona Lewentala. W zdrobniałym wydaniu: Andrioletti — jest cukiernikiem w Rzeszowie i osładza życie mieszkańcom tego miasta. Ale w lokalu ma puchy przeraźliwe. Nie, przykro wejść do pustej zupełnie cukierni.

Pozostaje więc tylko — kino. Proszę bardzo. Rzeszów ma aż trzy dźwiękowe kina. W kinie „Wanda“ idzie jakiś film z „uroczą“ Lilian Harvey. Może się już nawet było na nim kiedyś; fotografów nie wystawiają przed kinem, więc trudno się zorientować. Zresztą program zapowiada najnowszy tygodnik dźwiękowy. To już jest coś. Byłoby — było, wejźmy.

Na sali są już ze trzy — cztery osoby. Gdy ściemnia się na sali, posługacz kinowy rozgarnia ogień w dużym żelaznym piecu, umieszczonym między fotelami a pierwszym rzędem krzeseł. Ogień bucha z otworu pieca wśród ciemnej sali, oświetlając fotogeniczną twarz służącego, — wcale niezły efekt kinowy. Nareszcie reklamy i — Rapsodia Liszta. Dawać już ten tygodnik dźwiękowy!

„Tygodnik dźwiękowy nie może być wyświetlany z powodu nienadajności. P. T. Dyrekcja przeprasza widzów“ — czyta się po chwili napis na ekranie. To znaczy mieć pecha! A sam film widział

w książce von Seeckta konieczności utrzymania nadal orientacji prorosyjskiej w polityce zagranicznej Niemiec. „Bolszewizm nie załamie się w Rosji — pisze v. Seeckt — jeśli zerwiemy umowy z Rapallo i Berlina; wzajemian jednak pozyskamy od wschodu wroga, którego wpływy będą oddziaływać tam silniej na kształtowanie się naszych stosunków wewnętrznych. Tym, którzy twierdzą, iż wzmacniamy bolszewizm pomagając Rosji gospodarczo, możemy odpowiedzieć, iż wzrost dobrobytu w Rosji może i musi doprowadzić do utrwalenia się tam ładu i porządku zbliżonego do naszego ustroju“.

Dalej zaś argumentuje generał v. Seeckt tak:

„Czyżbyśmy chcieli poraz drugi dostać się w chwyt dwóch wrogów? Choć wojna z Zachodem nie wydaje się dzisiaj bliska, to, czego nie dokonamy dzisiaj, może się zrealizować na nas po latach, a przytem nie należy zapominać, że Niemcy walczą i na bezkrwawych pobojuwiskach, gdzie przydaje się bardzo poparcie i zabezpieczenie sobie tyłów. Czy ma nas flota polska odciąć od Prus Wschodnich? Czy armia polska ma dotrzeć aż do brzegów Odry? Wzajemnie mogą nabrać kształtów i konturów realnych, skoro wykluczmy Rosję z naszego rachunku. To, że Ro-ja zawarła pakt o nieagresji z Polską i z Francją jest konsekwencją wątpliwej wartości polityki niemieckiej, która skłoniła Rosję do szukania innego zabezpieczenia na wszelki wypadek“.

W zakończeniu powyższych rozważań pisze von Seeckt:

„Przygotowały porozumienie między Rosją a Niemcami mózgi i ręce wojskowych. Gdy chodzi o naszą przyszłość, nie będziemy tutaj mówili o możliwościach militarystycznych, ale przypomnieć musimy ważne słowa hr. Schlieffena, który jeszcze na łożu śmierci powtarzał: „Pamiętajcie wzmocnić nasze prawe skrzydło“.

Poglądy i wskazania gen. v. Seeckta mają szczególne barwę i wyrazistość na tle sytuacji obecnej w Niemczech, gdzie rząd Hitler-Papen wkracza zdecydowanie na drogę polityki antyrosyjskiej, a nie zmieniając swego stosunku do Francji, odsłania oba skrzydła graniczne, prawe i lewe, i naraża je na jednoczesne ataki.

Dramaturg w roli kasjera

(j) Walter Hackett, znany dramaturg angielski, udał się niedawno do londyńskiego teatru White Hall po swą żonę Marion Lorne. Przybywszy do teatru dowiedział się, że kasjer zachorował nagle ciężko na gripę, a wobec tego, że cały personel udał się na obiad, nie miał kto zastąpić chorego kasjera. Hackett natychmiast wyraził zgodę na chwilowe objęcie funkcji kasjera. Żona jego pomagała mu w ten sposób, że podczas gdy on sprzedawał bilety, ona obsługiwała telefon. Ten występ znanego dramaturga i artystki w roli kasjerów skończył się dla nich żałośnie, gdyż w kasie wynikło poważne manko, zaś Marion Lorne popadła w konflikt z klientkami telefonicznymi, które zapowiedziały, że wniosą zażalenie do dyrekcji teatru z powodu nienależytego obsłużenia ich przez kasjerkę.

się już w Krakowie dwa razy...

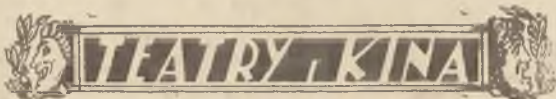
Strzyżów. Mała podkarpacka miejscina na linii kolejowej Rzeszów — Jasło. Niedawna była tu siedzibą starostwa, teraz i starostwo zostało zredukowane ze względu na oszczędności. Część powiatu wcielono do powiatu rzeszowskiego, część do jasielskiego. Dla zbiedzonej miejsciny był to cios niezmiernie dotkliwy i bolesny. Przedewszystkiem ponad 50 rodzin urzędniczych z starostą na czele wyemigrowało z miasteczka. Przeszło 50 mieszkań stało pustką. Przeszło 50 rodzin-konsumentów odpadło. Wynik opłakany: Przedewszystkiem szalona „baissa“ mieszkaniowa. Mieszkanie trzy-pokojowe, za które dotąd płacono się sto pięć złotych, można teraz mieć za złotych czterdzieści. I dopiero niema reflektantów. Mówią mi, że za dwadzieścia złotych można dostać wcale przyzwoite mieszkanie. Trzy czwarte miasta nie płaci czynszu.

Rozmawiam z miejscowym działaczem p. D. Opowiada straszne rzeczy. Ludzie niedawna jeszcze zamożni — głodują najdotkliwiej. Nędza przeokropna i powszechna. Beznadziejna rozpacz. Teraz pracuje w permanence obywatelska komisja szacunkowa, by nanowoc oszacować „zdewaluowane“ mieszkania i domy, ażeby na tej podstawie uzyskać nowe niższe wymiary podatku od lokali. Ale w trakcie roboty przyjeżdża p. inspektor skarbowy z Rzeszowa i robi wyrzuty, że Strzyżów

Sokołów o Transjordanii

„Hajnt“ ogłasza wywiad ze Sokołowem na temat aktualnych zagadnień palestyńskich. Sokołów zabiera w wywiadzie także głos w sprawie nabycia ziemi przez Żydów w Transjordanii. Kwestja Transjordanii posiada obok znaczenia praktycznego także doniosłe znaczenie polityczne i teoretyczne. Szczególnie w dziedzinie politycznej jest układ z Emirem Abdullą doniosłym aktem politycznym, unicestwienia bowiem antyżydowską politykę arabską i ujawnia prawdę, że istnieje materialna konieczność współpracy żydowsko-arabskiej. W Transjordanii panuje ciężki kryzys a Arabowie tamtejsi chcą, ażeby Żydzi wnieśli do Transjordanii ten dobrobyt, jaki wnieśli do

Przedjordanii. Nie należy odnosić się pesymistycznie do arabskich protestów przeciwko żydowskiej kolonizacji w Transjordanii. Cała akcja protestacyjna prowadzona jest przez grupę Arabów uprawiających politykę dla polityki, ale dalekich od faktycznych materialnych interesów mas arabskich. Protesty te nie znajdują zresztą oddźwięku. Protesty te dochodzą atoli do opinii publicznej i dlatego wydaje się, że akcja protestacyjna jest o wiele poważniejsza niż w rzeczywistości. Sprawa Transjordanii wymaga chwilowo spokoju, Samo życie doprowadzi do tego, że Żydzi zostaną dopuszczeni do Transjordanii i rozpoczną tam kolonizację.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj wieczorem zostanie wznowione niegrane od szeregu lat dzieło Szekspira, znane powszechnie pod popularnym tytułem „Wieczór trzech królów“, które wchodzi obecnie na afisz teatru pt. „Co tylko chcecie“, odpowiadającym charakterowi i nastrojowi utworu. W tej pogodnej komedji jednocześnie się harmonijnie najróżniejsze elementy sztuki dramatycznej, zarówno komizm ironji i żartu, jak i romantyczny liryzm uczucia, ujęty w melodyjną formę wiersza i piosenki. W popisowej roli Hanka Ordonówna będzie miała sposobność wykorzystania swych walorów wokalnych, wykonaniem piosenek specjalnie dla niej skomponowanych przez prof. Meyerholda, który komedję tę zilustrował muzyką zharmonizowaną z nastrojem utworu. Jutro na popołudniowym przedstawieniu powtórzenie komedji Ebermayera i Cammerlohra „Gotówka“ w premierowej obsadzie zespołu.

— „CYRULIK SEWILSKI“ komiczna opera Rosiniego ukaże się w poniedziałek z gościnnym występem światowej sławy śpiewaczki koloraturowej p. Ady Sari w mistrzowskiej kreacji partji Rozyny, jednej z najcenniejszych jej bogatego repertuaru.

— „DZIEWCZĘTA W MUNDURKACH“ Chrysty Winsloe, rewelacyjna sztuka obecnego sezonu będzie najbliższą premierą teatru, w opracowaniu scenicznym inscenizatorki tego utworu Zołji Modrzewskiej.

— TEATR BAGATELA. Jak już donosiliśmy, we wtorek 7 bm. w teatrze Bagatela rozpoczyna występy zespół „Bandytów“ stołecznych z Zulą Pogorzelską i Fryderykiem Jarossem na czele, z operetką Suppého „Piękna Galatea“ odpowiednio zmordernizowaną przez takich mistrzów dowcipu jak Julian Tuwim i Marjan Hemar. Bilety do nabycia w kasie teatru Bagatela od 10 do 1 i od 4 do 7-mej.

— WYSTAWA OBRAZÓW W Ż. D. A. Przemyska 3. Zbiorowe wystawy obrazów Efraima Mandelbauma, N. Nadla i N. Strassberga tudzież wystawa bieżąca cieszą się nadal niesłabnącym powodzeniem.

DOROCZNĄ sensację artystyczną stanowi zapowiedziany wieczór recytatorski Rychterówny, która najnowszym swój program wygłosi jutro w niedzielę 5 marca w sali Bolońskiego. Bilety do nabycia w składzie fortepianów Bolońskiego (Rynek 34).

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Sobota 8 wiecz.: „Co tylko chcecie“ (premiera — gość. wyst. Hanka Ordonówny).

Niedziela pop.: „Gotówka“; 8 wiecz.: „Co tylko chcecie“ (wyst. Hanka Ordonówny).

REPERTUAR KIN KRAKOWSKICH

APOLLO: „Węgierska miłość“ (Rossi Barsony, Tibor Halmay).

ATLANTIC: „Dzielny wojak Szwejk“ (Sasza Rasziłow).

ADRIA: „Człowiek małpa“ (Johnny Weismüller).

BAGATELA: „10-ty kochanek“ (Anny Ondra).

— DOM ŻOŁNIERZA: Pat i Patachon pośród dożerców.

MUZEUM: „Lokomotywa“ (Lon Chaney) i „Stewie L. A. 3“ (Jack Holt).

PROMIEN: „C. k. feldmarszałek“ (Vi. Burian).

SZTUKA: „Ja w dzień... ty w nocy...“ (Kate Nagy).

SŁOŃCE: „Afryka mówi“ oraz „Bezrobotny szklarz“ (Chaplin i Coogan).

UCIECHA: „Halo Berlin — Halo Paryż“.

WANDA: „Każdemu wolno kochać“.

— o s o —

— STARANIEM HEBR. KÓŁKA DRAMAT. dziś w sobotę 8 wiecz. Wielki wieczór palestyński w lokalu Mizrachi przy ul. Dietla 11.

Róża Meller nadal w areszcie

(j) Obrońca głośnej bohaterki sfigowanego napadu bandyckiego lekarki i literatki wiedeńskiej dr. Róży Meller, adwokat dr. Pressburger wniosł do sądu prośbę o zwolnienie swej klientki z aresztu śledczego za kaucją w kwocie 20.000 szylingów. Izba radna sądu okręgowego uznała kwotę tę za niewystarczającą i zażądała kaucji w kwocie 30.000 szylingów. Od tego orzeczenia sądu okręgowego zgłosił adw. Pressburger odwołanie do sądu apelacyjnego.

dotychczas już bardzo mało płacił. Ostatecznie sam p. D., który zasiada w komisji szacunkowej stara się wpłynąć na członków komisji, by raczej podwyższano wymiary, inaczej grozi unieważnienie wszystkich wymiarów niższych.

A przedewszystkiem — od miesiąca ciąży nad miastem zmora egzekucyj podatkowych. Miesiąc już siedzi w miasteczku egzekutor rzeszowski i mało po uszy roboty. Opowiadają mi takie fakty: kupiec X. nie orientując się w zawyżonych przepisach stemplowych (a któż się w nich wyznaje!) został winien skarbowi państwa 36 groszy. Słownie: trzydzieści sześć groszy. Nasz kupiec nie przejął się jakoś zbyt tym „długiem“ podatkowym, nie przypuszczał może, że to traktuje się serio. Naraz stało się upomnienie: już kosztuje 1,50. Po paru dniach egzekucja...

Gorszy los spotkał kupca Y — właściciela sklepu z cukierkami i ciastkami, typowego „bogacza“ strzyżowskiego. Za sto złotych można by było cały skład towarowy pana Y. — jesczeby zdążył się, resztę wydał. Otóż p. Y. winien jest za podatki kwotę zł. 48. Przychodzi egzekutor. Pan Y. ze łzami w oczach tłumaczy, że nie ma tyle w całym majątku, że chce tymczasem zapłacić a conto 25 złotych — ostatnie pieniądze jakie posiada. Ale egzekutor „nie wierzy łzom“.

— Przystępuje do egzekucji! Ręce do góry! Za ladą sklepową odbywa się rewizja osobista.

Egzekutor znajduje w kieszeni kupca 25 złotych, te właśnie, których nie chciał przyjąć. Więcej istotnie kupiec nie posiada.

Pozostaje więc jeszcze do uregulowania kwota zł. 23. Ponieważ kupiec nie ma w tej chwili z czego zapłacić, egzekutor robi zajęcie towaru. Kilka paczek czekolady i trochę słodczy wędruje na ladę.

— Proszę to zapakować! — pada rozkaz.

Posłuszny kupiec spełnia polecenie. Po chwili mówi egzekutor:

— Proszę pana, albo mi „to“ pan zanieś do magistratu, albo weźmę posłańca — na pański koszt. Wtedy doliczę panu złotego kosztów.

Cóż było robić? Złoty — to dziś duży pieniądz. Do magistratu zresztą niedaleko. Nie namyślając się długo, kupiec nasz bierze z rozpaczą w sercu kiedyn swój pakunek i zanoszi go pokornie panu egzekutorowi do magistratu. Niedosć, że go żywym zakupują w ziemi, jescze musi sobie własnymi dłońmi wykopać grób...

Podróże kształcą pono. Afiszuje się od dłuższego czasu wycieczkę pod hasłem „Po słońce do Afryki“. Zaprzyjaźnionemu z nami towarzystwu podróży zaproponowałbym urządzenie wycieczki — „Po rozpacz do Strzyżowa“.

Ale ilu znajdzie się reflektantów na taką wycieczkę?... D. D.

HORACY SAFRIN

Z. Segalowicz

(W 30-lecie jego twórczości literackiej)

§ „Dziwnym zaiste ludkiem są ci nasi żydowscy pisarze. Przekraczając prógi ich warszawskiego domostwa, potykasz się co krok o nazwiska. Głośnie i bezgłośnie, okrzykiwane i nie mówiące. Poeci: w pełnem, połowicznem i trzyczwierciowym tego słowa znaczeniu. Siedzą grupkami przy stolikach, cedzą swój krupnik, przeżuwają za każdym kęsem literacką nowinkę. Nowin i nowatorów mamy wszak pod dostatkiem — pożałujcie Boże...

Jedna fizioznomia wyłania się z roztopów tych znanych lub bezimiennych twarzy. Smażka i egzotyczna, nie wychodząca poza białą ramę swej odrębności. Mogłaby śmiało należeć do maharadży indyjskiego, a należy jedynie do „Zusmana Segalowicza. Duże, głębokie, kontemplatywne oczy; przydługie, ostro skrojone nozale. Wargi, w których kącikach czai się za uśmiechem sceptycznym — piana entuzjazmu. Tym czarem ekskluzywności owiany jest każdy gest, cała istota naszego jubilata. W niej leży prazdrój jego siły i jednorazowości. Boć czemu są szczegóły biograficzne? Mroczne dzieciństwo, służebna młodość, te wszystkie codzienne przypadki i dolegliwości... Segalowicz: kafilarz, posługacz, nałmista w dziedzinie Ducha stał się swym udzielnym księciem i — mimo działalność polityczną w pączkującym podówczas „Bundzie” — konserwatystą nalczystszej wody. Nie szuka rzeczy nowych; problemy jego są tak stare, jak ludzkość cała ze swoimi cierpieniami i radościami, ze swoim rozczarowaniem i zachwytem. Oto pierwsza i ostatnia przyczyna jego popularności, a zarazem faktu, że jest on dziś jednym z najpoczytniejszych pisarzy beletrystycznych w Polsce.

A Segalowicz jest konsekwentny. Głuchy na wstrząsy podziemne, wzruszające węglami światowej literatury, niedostępny dla wszelkich treściowych i formalnych wywrotów: pozostał niepoprawnym romantykiem. Forma jego jędrna, melodyjna, nieomal klasyczna. Z niej wysnuwają się pierwsze tego liryczne zapowiedzi, jej ciepły podmuch owiewa jego niezapomniany poemat „Kazmierz”, wzbiera ona i tężeje w mocarne rytmy etiudy dramatycznej „Ściana”. Wszystkie jego siły duchowe, bezwzględne poczucie sprawiedliwości, przynudzona duma: cała jego eksplozywna Jazń ześrodkowuje się w tem jego młodzieńczem a najdojrzałym dziele. „Ściana” — to rękawica, rzucona asymilatorskiemu zaprzęstwu, to płomienny dokument przynależności do Narodu. Don — protoplasta herzłowskiemu Dra Samuela — wzbrania się opuścić ostrykół średniowiecznego ghetta. Albowiem

Bogaci my, a lud ubogi —
bożnica i cmentarne głogi,
a w bramie strażnik pyzolicy:
coż więcej mają — niewolnicy?...
Bogaci my: zbudujęm dom
i sad nasz kwieciami się uwieśni —
a jednak później albo wcześniej
czeka nas nowy sztyd i srom...

Bo póty ściana będzie trwać:
dopóty Naród umęczony,
dopóty w hańbie nasze dusze —
wolności nie chce i kupionej,
ja się za mur ten nie wynuszę!...

Lirykiem pozostaje Segalowicz również w utworach prozaicznych: w swych powieściach, nowelach i feljetonach. Snują się one na kanwie jego najintymniejszych przeżyć. Poprzez ich przyzmat obserwuje ludzi i wydarzenia. Szukając prawdy, nie może jej znaleźć poza nawiasem swej samowystarczającej osobowości. Te zasadniczą zaletę i wadę wykazuje najjaskrawiej jego przeciekawa autobiograficzna trylogia: „Dzieje Zeliga”. Około dwóch słonek krąży w niej cała jego twórcza konstelacja. Przyroda i kobieta: to akwawita i... kamień połamany jego

poczynać i zaprzestać. Do obu odnosi się entuzjastycznie, z dzieciinną naiwnością, z całą bezpośredniością swego czystego serca. Dlatego może parzy — tak obiektywnie...

„Dzieje Zeliga” nie są powieścią jednością. Akcja łączy się często gestem, brak tu i ówdzie psychologicznych pomostów. Refleksje i zadumania sterczą jak słupy kilometrowe na tej segalowiczowej drodze żywota, wyczerpując dale i horyzonty. Te przystanki pasywne rozstrzygają na korzyść autora. Zbliżają go do czytelnika tem pewniej, im bardziej oddalają się od krytyki zawodowej. Rozbrajałace jest ustosunkowanie się do tematu; drobiazgi, charakteryzujące człowieka, nieczem sążniste tomy. Zelig-dziecko, uczący się rozpoznawać barwy na babcinych paciorkach, Zelig-kochanek, ofiarujący srebrną papierosnicę w zamian za wiązkę róż. Gwoli tym miniaturkom przeoczamy niejako niedociągnięcie „Cierpię pod balastem serca mego!” — woła bohater powieści. Ten balast: to naturalna statyka Segalowicza, to najniezawodniejszy probierz jego dotychczasowej twórczości.

Tworząc bowiem trzydzieści lat, nigdy nie dał się wtłoczyć w szablon. Mimo „wieku kleski” nigdy nie zbankrutował, zawierając ze życiem kompromisową ugodę. Idąc konsekwentnie po wytyczonej ab ovo linii rozwoju, nigdy nie zboczył z właściwej sobie drogi. Nie grywał w kapelach hałaśliwych „izmów”, nie plawił się w prądach i prądzikach, „użyźniających” nasze współczesne piśmiennictwo.

Dlatego przycichło o nim: dojrzałym, niezmordowanym, w zenicie twórcstwa stojącym.

Zusman Segalowicz — pieśniarz serca, wielki Samotny żydowski literatury...

Z. SEGALOWICZ

W Paryżu

W Paryżu o późnych godzinach,
szli sobie dwaj panowie
i rozmawiali — jak zwykle — o daiewczyźnie,
rzucali kobietą jak słowem.

Więc była tam Helena, była Madelaine,
była Lolita, była mała Luiza —
obnażali urok całego Paryża —

która goręcej całuje kochanków,
a która tylko dla tych paru franków —
i długo, długo chodzili
i o kobietach mówili w mroku paryskiego wieczoru

dwaj samotni panowie późną samotną drogą.

Twoje białe kolano

Jak po burzy pole,
tak wygląda rankiem łóżko twoje
jak po burzy pole —

młode, świeże siano
warunki strumień smięł —
powyginał kłosa smukły las
aż do ziemi —
w drzewo grzmotnął piorun
tak jak drzewo swisa gałęziami zielonemi
w męce

tak zwisają twoje ręce —
a zdaleka błyszczy niebo smugą różaną

jak nad brzegiem łódka
twoje białe kolano
twoje białe kolano —

(Z żyd. przeł. Maurycy Szymel).

Giełda autografów

§ Pewna restauracja w Hollywood roi się zwykle od młodych gwiazd ekranu. Co parę chwil rozlegają się dziwne i niepojęte dla obcych wykrzyki:

— A ile dasz za Clank Gable’a?
— Daję trzy dolary za Normę Shearer!
— Mogę zamienić Marlenę Dietrich na Janet Gaynor.
— A ile kosztuje dziś Garry Cooper?
— Muszę mieć Clare Bow, za wszelką cenę!
To giełda autografów gwiazd filmowych.
W Hollywood toczą się zażarte walki o au-

tografy. Dla niektórych stało się to nawet źródłem dochodów. Otrzymuje się autografy aktorów i aktorek, które puszcza się w obieg, sprzedaje, zamienia. Handluje się Chaplinem, Mary Pickford, Joan Crawford etc. Zdarzają się amatorzy (szczególnie wśród cudzoziemców), gotowi dać każdą cenę, byleby otrzymać autograf Fairbanka. Clare Bow, Bantrofta i innych. Zawodowi łowcy autografów rzucali się na wychodzącą z atelier lub restauracji starą i tak długo nudzą i nagabują nieszczęśliwą ofiarę, dopóki nie otrzymają upragnionego autografu. Otrzymawszy już podpis, biegną z nim czempredzej na giełdę.

Walki o Dzehol

(—) Powyżej widzialny obrazek z walki o Dzehol. Oddziały piechoty japońskiej bronią się przed kontratakami wojsk chińskich.

Dziś w „UCIESZE“
Prawdziwy przebój filmowy
realizacji J. Duviviera twórcy
filmu „David Golder“

2 FORANKI 2
ŁUDZIE W HOTELE
w sobotę o 11, niedzielę o 11.30
Ceny od 49 gr.

Hallo BERLIN — Hallo PARYŻ

Romans miłosny roku 1933. — Poeemat radości i wesela. — Dialog
w języku niemieckim, częściowo w francuskim. — Film: szlagier.
Ceny szlagierowo niskie.

Nowa ustawa o zbiórkach publicznych

w oświeceniu zasadniczym i aktualnym

§ Jak wiadomo z relacji o przebiegu i wyniku posiedzeń Komisji Administracyjnej Sejmowej nad projektem rządowym ustawy o zbiórkach publicznych, opartym o uchwałę Rady Ministrów z 25 listopada 1932 i piśmie Min. Spraw Wewn. z 12 grudnia 1932, dotyczący projektu rządowego został w dniu 18 stycznia b. r. po przeprowadzonej dyskusji i przyjęciu kilku poprawek przez Sejm, uchwalony, a przez Senat 25 stycznia b. r. zatwierdzony.

Należy się zatem liczyć w najbliższym czasie z ogłoszeniem oficjalnym nowej ustawy o zbiórkach publicznych w Polsce, a więc z obligatoryjnością jej postanowień. Zainteresuje to przede wszystkim korporacje i instytucje społeczno-opiekunkowe, kulturalno-oświatowe etc., które takie zbiórki publiczne urządzają i z ich twórców pokrywają swe zapotrzebowania.

Pragniemy przeto uprzysięgnąć zainteresowanym czynnikom bliższe szczegóły powyższego projektu i uchwalonej ustawy, oraz zaznajomić ich z najważniejszymi postanowieniami.

MOTYWY NOWEJ USTAWY.

W uzasadnieniu projektu rządowego o zbiórkach publicznych podnosi projektodawca, że projekt odnośny ma na celu przede wszystkim ujednolnienie i uzależnienie obowiązujących dotychczas przepisów o zbiórkach. Przepisy te bowiem, pochodzące częściowo jeszcze z połowy XIX. wieku, są zupełnie niewystarczające, niejednolite i trudne do odnalezienia, gdyż ustawodawstwo zabórce, zwłaszcza przedwojenne, regulowało tę sprawę tylko fragmentarycznie. Ten stan rzeczy powodował duże trudności zarówno dla zainteresowanych jak i dla władz, a brak odpowiednich przepisów, normujących uprawnienia nadzorcze władz administracji ogólnej, dawał możność do popełniania pod pozorem zbiorów szeregu nadużyć. Konieczne zatem było uregulowanie tej kwestii w drodze ustawodawczej, z uwzględnieniem sprawy nadzoru nad zbiórkami, dla uniknięcia nadużyć i wyłudzenia grosza publicznego dla osobistego wzbogacenia się.

WŁADZE POWOŁANE DO UDZIELANIA POZWOLEŃ NA ZBIÓRKI.

Nowa ustawa o zbiórkach publicznych przeprowadza zasadę dekoncentracji odnośnie właściwości instancji. Do udzielania pozwoleń na zbiórki powołane są władze powiatowe wojewódzkie i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zależnie od zakresu i terenu zbiórki.

NA JAKIE CELE MOŻNA UZYSKAĆ ZEZWOLENIE NA ZBIÓRKĘ

§ Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone tylko wówczas, gdy cel zbiórki nie jest przeciwny prawu, oraz ze stanowiska interesu publicznego jest godny poparcia.

Celami temi są przede wszystkim cele religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno-społeczne i społeczno-opiekunkowe ewentualnie inne, pod warunkiem, aby zasługiwały na poparcie ze stanowiska interesu publicznego.

Kategorycznie określa nowa ustawa, że zbiórki publiczne, urządzane w interesie osobistym, są wzbronione.

KTO MOŻE ORGANIZOWAĆ ZBIÓRKĘ

Zbiórki publiczne mogą być przeprowadzane jedynie przez członków tej instytucji, która pozwolenie otrzymała, lub przez członków insty-

tucyi, mających cele pokrewne, albo przez osoby przez te instytucje iennnie zaproszone. — Osoby, organizujące lub przeprowadzające zbiórki, nie mogą za swe czynności otrzymywać wynagrodzenia.

KWESTARZE ZAWODOWI WYKLUCZENI

Intencją projektodawcy dąży zatem radykalnie do tego, aby wogóle przeprowadzanie zbiorów nie mogło się odbywać za wynagrodzeniem, pomijając oczywiście kwestię zwrotu ewentualnie poniesionych kosztów. Postanowienie tego artykułu wyklucza zatem t. zw. kwestarzy zawodowych, którzy utrzymują się z przeprowadzanych zbiorów. Używanie takich kwestarzy i ich proceder uważa za niemoralny, gdyż ofiary ludności dawane są na inny cel, ludność ta zatem wprowadzana jest świadomie w błąd co do celu zbiórki, której i wia część idzie nie na ten cel, lecz na opłacenie kwestarzy, rekrutujących się przeważnie z elementów wcale na poparcie niezasługujących. Zdarzały się nawet wypadki specjalnego zawiązywania organizacji w tym tylko celu, aby przysporzyć dochodów pewnej grupie osób. Nadużycia te wymagały oczywiście ukarzenia.

Prawdopodobnie jednakowoż nie odnosi się ten słusznie ostry przepis do organizatorów wielkich centralnych zbiorów i akcji publicznych finansowych, a nawet do płatnych kwestarzy prowizyjnych. Przecież te wielkie zbiórki centralne nie mogą się opierać wyłącznie na honorowych dobrowolnych siłach, praca organizatorów i kwestarzy, poświęcających całe tygodnie i miesiące takim pracom publicznym i społecznym, jest bezwarunkowo potrzebna, a nie można żądać od fachowców-organizatorów, których egzystencja materialna nie jest niezależna, aby ponosili taką ofiarę. Uważamy przeto, że interpretacja projektodawcy, podana w uzasadnieniu odnośnie do kwestii „zwrotu ewentualnie poniesionych kosztów“ zawiera już sprawiedliwą furtkę dla pokrycia najniezbędniejszych kosztów, związanych z takimi akcjami zbiorowymi, a tendencja idzie tylko w tym kierunku, aby nieodpowiednie i niekontrolowane, nieuczciwe i niespójne elementy nie wykorzystywały i nie nadużywały akcji i prac społeczno-publicznych dla swoich celów i zysków.

KONTROLA, WYNIK I ZUŻYTKOWANIE ZBIÓREK

Bardzo ważne są także postanowienia, tyczące się kwestii nadzoru i wyników zbiorów. Przewidują one prawo władzy kontroli akcji zbiorowej, oraz obowiązek urządzających zbiórki podania do wiadomości władzy i do wiadomości publicznej wyników zbiórki i sposobu użytkowania zebranych ofiar. Postanowienia te mają bardzo duże znaczenie dla urządkowania akcji zbiorowej, gdyż — jak doświadczenie wykazało — nadużycia i marnowanie zebranych funduszy nie były zjawiskiem rzadkiem; poza tem ofiarodawcy mają prawo dowiedzieć się, jak użyte zostały złożone przez nich ofiary. Należycie ogłoszony wynik zbiórki przyczyni się też w znacznym stopniu do wzmożenia zaufania publiczności do danej instytucji, a tem samym do jej pomyślnego rozwoju.

KIEDY MOŻE WŁADZA COFNAĆ POZWOLENIE NA ZBIÓRKĘ

Władza, która pozwolenie wydała, może je cofnąć w każdym czasie, jeżeli zbiórka przepro-

wadzana jest niezgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy, lub jeżeli ujawnione zostanie, że dalsze prowadzenie zbiórki może zagrażać spokojowi, lub porządkowi publicznemu, albo jeżeli winno stwierdzić, że ofiary, uzyskiwane ze zbiórki, nie są przeznaczane na właściwy cel. W przypadku powyżej przewidzianym władza może jednocześnie zarządzić przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne.

ZBIÓRKI NIEOBJĘTE TA USTAWĄ

Pewna kategoria zbiorów publicznych nie jest objęta powyższą ustawą i nie potrzeba do ich przeprowadzenia zezwolenia dotyczących władz. Dotyczy to: a) zbiorów na cele religijne, jeżeli są one rowadzone w obrębie zabudowań i pomieszczeń, poświęconych wyłącznie służbie Bożej; b) zbiorów, związanych z celami i tradycjami religijnymi, uznanych przez państwo związków wyznaniowych, przeprowadzanych poza budynkami i pomieszczeniami, wymienionymi w punkcie a), jeżeli zbiórki takie przeprowadzane są przez władze tych związków, lub ich organa, względnie osoby przez nie zaproszone i jeżeli odbywają się w sposób ustalony tradycją i zwyczajami miejscowymi, lub też w bezpośredniej łączności z obrzędami religijnymi; c) zbiorów, przeprowadzanych w drodze loteryj pieniężnych lub fantowych, jeżeli zbiórki te nie są przeprowadzane w miejscach publicznych; d) zbiorów, przeprowadzanych w lokalach prywatnych wśród grona osób znanych osobicie, przeprowadzających zbiórki; e) zbiorów wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych; f) zbiorów koleżeńskich w lokalach urzędów publicznych na cele godne poparcia, odbywających się na podstawie pozwolenia przełożonego urzędu.

UWAGI OGÓLNE

Jak widzimy, poczynione zmiany w dotychczas obowiązującej ustawie miały głównie na celu ujednolicenie przepisów o zbiórkach, usmowanie kwestii nadzoru władz, usunięcie ewentualnych nadużyć i wprowadzenie kontroli publicznej. Tego, czego się obawiano faktycznie, zapowiadanych ograniczeń i kasowań zbiorów publicznych ze względu na krytyczne czasy i pauperyzację społeczną, nie przeprowadzono. I słusznie, przede wszystkim dlatego, że dzisiejsze czasy są anormalne i nie zawsze będzie kryzys, a po drugie, że ustawa w takim wypadku musiałaby wskazać inne możliwe źródła dochodowe dla instytucji humanitarnych i społecznych, względnie wyszukać i dać jakiś ekwiwalent przychodowy, któryby nie zmusił stowarzyszeń do silnego ograniczenia działalności, względnie nawet do likwidacji.

Ogromnie ważną, ze względów formalnych i techniczno-organizacyjnych jest zmiana kompetencji władz, udzielających zezwoleń na zbiórki. Dotychczas — jak wiadomo — instancjami, dotyczącymi były władze komunalne odnośnie zbiorów w gminach i miastach, powiatowe odnośnie zbiorów w powiatach, wojewódzkie odnośnie zbiorów w dotyczącym województwie, zaś Ministerstwo odnośnie zbiorów w całym państwie, względnie kilku województwach. Czy przyleża zasada t. zw. „dekoncentracji“ jest praktyczniejsza i słuszniejsza, bardziej uproszczająca i przyśpieszająca, niż poprzedni proceder formalny, jest jeszcze kwestią problematyczną, praktyka dopiero wykaże skuteczność przeprowadzonej zmiany. Niewątpliwie jest to pewne ujednolicenie sprawy, bo obecnie pozwolenia na zbiórki będą udzielały tylko władze rządowe.

Ogrywają tu też pewną rolę sprawy czysto politycznej natury, a mianowicie zupełne uzależnienie wpływu rządowego od ewentualnych zapatrywań i mentalności składu osobowego urzędników-referentów w gminach komunalnych, gdzie niejednokrotnie załatwienie pozytywne czy negatywne zezwolenia na zbiórki publiczne szwankuje na punkcie obiektywności i sprawiedliwości. Przynajmniej żydowskie stowarzyszenia mogłyby coś w tej materii powiedzieć, głównie na prowincji i na kresach, toteż dla żydowskich instytucji może nawet ta zmiana

OD NASZYCH KORESPONDENTÓW

Z Katowic

WALNE ZGROMADZENIE ORGANIZACJI SJONISTYCZNEJ.

(—) W ub. wtorek odbyło się w sali posiedzeń Gminy żydowskiej przy niezwykle licznych udziałach Walne Zgromadzenie Organizacji Sjonistycznej w Katowicach. Zebranie organizował dotychczasowy prezes komitetu lokalnego p. Dr. Beller, poczem nastąpiły sprawozdania referentów Keren Kajemethu, Komisji kulturalnej i kasowej. Szczególnie godną pochwały jest praca nadzwyczaj sprawnej Komisji Funduszu Narodowego. Komisja Kulturalna może się poszczycić też intensywną działalnością, a Komisja kasowa jest na najlepszej drodze, by wyciągnąć naszą organizację z dotychczasowych wiecznych deficytów. Sprzelano 250 legitymacji i od wielu lat po raz pierwszy odprowadzono do Krakowskiej Egzekutywy regularnie podatek partyjny w wysokości należnego kontyngentu. Imieniem org. młodzieży „Akiba” składa sprawozdanie członek Rady Naczelnej Krakowskiej tow. Wirth, ostatnio specjalnie przebywający w Katowicach, dla zreorganizowania tej tak ważnej dla ruchu organizacji. Akiba posiada obecnie ponad 80 członków i pracuje nader sprawnie. Zabiera też głos przewodniczący miejscowej Organizacji Hanoar Hacijoni, który składa sprawozdanie o działalności tejże organizacji na terenie naszego miasta i wyraża nadzieję, że wkrótce nastąpi uregulowanie stosunków między Egzekutywą a organizacją Hanoar Hacijoni, i wreszcie uznanie tej organizacji przez Egzekutywę.

Po długiej dyskusji wybrano nowy komitet lokalny, którego skład jest niezmieniony, poza nowo wybranymi tow. drem Rapaportem i p. Neumanówną. Z komitetu ustąpił p. Dr. Scheier, dotychczasowy urzędujący wiceprezes i p. Seidler, którzy kandydatur nie przyjęli. O 12.50 w nocy, zamka honorowy przewodniczący organizacji p. Alfred Mueller zebranie. Przewodniczącym komitetu lokalnego, zostanie wybrany na pierwszym posiedzeniu Komitetu p. Dr. Rapapo t.

Z TEATRU POLSKIEGO.

Teatr polski w Katowicach wystawił w ub. środę świetną komedię Lorde'a i Chainé'a, opartą na słynnej powieści Clementa Vautel'a p. t. „Proboszcz wśród ubogich”. Nareszcie znowu rzecz, którą teatr nasz może się pochwalić. Rzecz została wystawiona i odegrana po mistrzowsku. P. Zbyszewski w roli tytułowej, miał właściwie dopiero pierwszy raz prawdziwe pole do popisu w naszym teatrze. Z roli zacnego i prostodusznego proboszcza z zapadłej wioski wywiązał się bez reszty. Pozatem cały zespół bez zarzutu, stworzył cały szereg nadzwyczaj interesujących i świetnie podpatrzonych typów. Komedia ta z pewnością długo utrzyma się na naszym repertuarze. (as.)

Z Jasła

(—) W ub. tygodniu na terenie powiatu jasielskiego i okolicy komuniści rozrzućli masowo ulotki, nawołujące chłopów i bezrobotnych do „marszu głodnych” na Jasło, którego termin miał przypaść na dzień targowy w piątek 24 ub. m. Istotnie w dniu tym zjechało się mnóstwo chłopów. Skonsygnowane silne oddziały policji z całego powiatu utrzymywały porządek, tak, że do zakłócenia spokoju nigdzie nie doszło.

W Kamienicy Górnej ad Jasło popełniła samobójstwo przez powieszenie niejaka Antonina Krzyżak. Przybyła policja skonstatowała na głowie denatki kilka ran, zachodzi tedy przypuszczenie, że padła ofiarą zabójstwa, którego sprawca ma być rzekomo mąż jej Wawrzyniec Krzyżak utrzymujący od dłuższego czasu stosunki miłosne z niejaką Bronisławą Raś. Oboje zostali odtawieni do dyspozycji sądziego śledczego.

Długoletni urzędnik tnt. magistratu, a ostatnio referent podatkowy przy tut. magistracie Karol Kuhn l. 67, dopuścił się w ostatnich latach sprzeniewierzenia większych kwot w łącznej sumie około 3000 zł. na szkodę tut. płatników podatkowych. W toku dochodzeń przyznał się w zupełności do winy. Rozpisana rozprawa przed tnt. sądem okręgowym została z uwagi na chorobę oskarżonego odroczone.

Onegdaj stanął przed tut. trybunałem sądu okręgowego niejaki Teodor Michałko ze Smerekowca pow. Gorlice, za zniewolenie swojej siedmioletniej córki Aleksandry oraz pasierbicy 9-letniej Anny Budyk. Trybunał zasądził zwyrodnialca na

karę 1 i pół roku ciężkiego więzienia oraz na pozbawienie praw obywatelskich przez lat 10. (J-t.)

Z Jaworzna

(—) Ezra chalucowa, założona przed rokiem przez tow. J. Posnera, rozwija się bardzo pięknie. Ostatnio odwiedził nas z ramienia centrali tow. Lamm, który przemawiał publicznie w lokalu Mizrach i Akiby. Przeprowadzona akcja na rzecz Ezry przyniosła pokaźną kwotę. W skład komitetu Ezry wchodzi pp. Jakób Posner, prezes i sekr. Mirjam Krakauer, skarbniczka, nadto pp. Sz. Brauner, J. Goldfinger, R. Lauferówna, D. Sonnenschein.

Org. „Akiba”, istniejąca u nas od trzech lat, liczy około 40 członków i prowadzi żywą pracę kulturalną. Odbywają się kursa hebrajskie i in. Ostatnio odwiedził „Akibę” tow. Fleischer z Krakowa. Z ramienia „Akiby” zorganizowana została grupa chalucowa.

Ladnie rozwija się również org. Haszomer Hadati, pozostająca pod opieką starszych towarzyszy z org. Mizrach.

Z Tyczyna

(—) W ub. czwartek odbyło się u nas uroczyste pożegnanie tow. Samuela Greismana z Łaficuta, założyciela tutejszego gniazda „Akiby”, który w tych dniach wyjeżdża do Palestyny. Przemawiali tow. Róża Engelstein i Fryneta Tuchmann imieniem „Akiby”, Ożjasz Tuchmann i Leib Raab imieniem Org. Sjońskiej, Józef Eisen imieniem sjonistów-rewizjonistów, Rublin Heller imieniem Z. F. N. i Tobiasz Beck. W serdecznych słowach dziękował tow. Greisman.

Ostatnio wygłosił u nas w przeprowadzonej sali Beth Jehudy tow. Menachem Bier z Rzeszowa drugi odczyt z cyklu „Judaizm w przeszłości i jego perspektywy na przyszłość”.

Na ostatnim posiedzeniu kahału wybrano komisię wyborczą z uwagi na mające się wkrótce odbyć wybory do kahału.

W ostatnich dniach zmarł śp. Stanisław Troskołański, mgr. farmacji i wiceburmistrz naszego miasta, w wieku 71 lat. Zmarły był osobistością bardzo popularną i niezwykle poważaną. Człowiek o charakterze prawym i nieskazitelny, był to szlachetny typ liberała, który radą i czynem wspomagał wszystkich bez różnicy wyznania, potrzebujących jego pomocy.

O napadzie i kradzieży w mieszkaniu tutejszego komornika p. Józefa Bułasa, „Nowy Dziennik” oregdaj już doniósł. Nieznani narazie sprawcy za-

brali kilkadziesiąt aktów egzekucyjnych, które spalili w sąsiednim piecu piekarskim, oblewając je przedtem naftą. Zniszczono też maszynę do pisania i książki, natomiast nie tknięto gotówki. Wszystko stało się pod nieobecność komornika, który na ową niedzielę wyjechał do Rzeszowa. Agendy komornika zostały w ten sposób prawie ułupione. Jest to zdaje się pierwszy tego rodzaju wypadek w Polsce. Policja prowadzi energiczne dochodzenia, wspólnie z wydziałem śledczym P. P. w Rzeszowie.

J. E.

Z Żołyni

(—) W ub. niedzielę bawił u nas delegat krakowskiej centrali Keren Kajemeth tow. dr. Gottesdiener. W wypełnionej publicznością bóżnicy po zagajeniu zgromadzenia przez tow. Hullesa, wygłosił szan. gość referat nt. „Kryzys w golusie a rzeczywistość w Palestynie”. Referat wywołał wielki zapal wśród zebranych. Przy współudziale dra Gottesdienera odbyło się następnie posiedzenie komisji lokalnej Z. F. N., na które n przeprowadzono reorganizację komisji i postanowiono przystąpić do energicznej pracy celem zebrania całego kontyngentu. Zaznaczyć należy, że w zgromadzeniu wzięli tym razem również udział także i niektórzy zwolennicy Agady. Odjeżdżającego tow. dra Gottesdienera serdecznie żegnano. Na czele komisji Z. F. N. stoi tow. B. Dreiband.

Z tutejszych organizacji pracuje szczególnie intensywnie org. „Akiba”, przy której zorganizowała się ostatnio stamsjonistyczna grupa chalucowa.

Sprostowanie

(—) Odnośnie do zamieszczonej przez nas przed kilku dniami korespondencji z Sanoka, nadsyłamy nam Egzekutywa Org. Mizrach dla Zach. Małopolski i Śląska następujące sprostowanie:

„Przez założenie placówki hachszary „Hechaluc Hamizrachi” w Lesku-Lukawicy nie rugowano ani jednego chaluca z org. „Haszomer Hachair” oraz nie obniżono nikomu płacy. Dotychczasowa pluga hachszary „Haszomer Hachair”, złożona z 6 osób, pozostaje nadal w Lesku”. Na dowód przedkłada Egzekutywa Mizrach list z 9 lutego br., w którym firma Engel i Hutterer w Lukawicy poświadcza, że członkowie grupy „Chaluc Mizrach” przyjęci zostali do tartaku tejże firmy na tych samych warunkach, na jakich pracują członkowie Haszomeru i że na skutek przyjęcia powyższej grupy z „Hechaluc Hamizrachi” żaden z członków Haszomeru nie został odprowadzony.

SOBOTA, 4 MARCA.

(—) Kraków (312,8) 11,40 Przegląd prasy, 11,58 Sygnał, hejnał, 12,10 Płyty, 13,10 Komunikat meteorologiczny, 13,15 Poranek szkolny ze Lwowa. 15,10 Komunikat eksportowy i gospodarczy. 15,25 Wiadomości wojskowe i strzelectwo — red. I. Targ. 15,35 Słuchowisko dla dzieci — Z. Żarnowieckiej, (z Wilna), 16 Płyty, 16,20 „O Lotwie” — red. L. Ewert, 16,40 „Pycha polska u Wypiańskiegc” — prof. M. Mimanowski, 17 Nabożeństwo kościelne. 18,05 Muzyka lekka, — w przerwie: wiadomości bieżące, 19 Rozmaitości, komunikaty, 19,15 „Przegląd polityki zagran. ub. tygodnia” — dr. J. Reguła, 19,30 „Na widnokręgu”, 19,45 Dziennik prasowy, 20 Muzyka lekka, dyr. Nawrot, I. Łosiówna (klinga), L. Urstein (akomp.): Maszyński, Ketelbey, Rachmaninow, Stolz, Armandola, J. Strauss, Abraham, Blon, — w przerwie: wiadomości sportowe, dziennik prasowy, 22,05 Utwory Chopina w wyk. J. Smidowicza i L. Ursteina. 22,40 Feljton: „Tajemnica uśmiechu” — p. Podhorska-Okołów, 22,55 Komunikat meteorologiczny i polityczny, 23 Muzyka taneczna, w przerwie około 23,30 Wiadomości z kraju dla Polskiej Eksped. Polarnej na Wyspie Niedźwiedziej.

Warszawa (1411,8) 11,40—19,15 p. Kraków, 19,20 „Wiadomości ogrodnicze” — inż. Wł. Pietrzak, 19,30—24 p. Kraków.

Katowice (408,7) 11,40—19,10 p. Kraków, 19,10 „Zwyczaj ludowy na Morawach i w Słowacji” red. L. Rubach 19,30—24 p. Kraków.

Lwów (380,7) 11,40—16 p. Kraków, 16 Audycja

dla chorych, 16,15 Muzyka lekka, dyr. Sereżyński, (Lincke, Dicker, Fischer), 16,40—18 p. Kraków, 18,05 Koncert kameralny, 18,55 „Leka” z i jego chory” — dr. H. Mierzecki. 19,10 Rozmaitości, 19,30—23 p. Kraków, 23 Koncert zespołu mandolinistów. W przerwie: Wiadomości dla członków Polskiej Eksped. Polarnej na Wyspie Niedźwiedziej.

Sztuttgart (360,6) 10,10, 11,30, 12,20 13,30 Muzyka, śpiew, 17 Koncert chóru, 19,35 Pieśni ludowe, 21,15 Komedia muzyczna Glucka. 22,55 Muzyka taneczna.

Rzym (441,2) 13,30, 17,30 Koncerty, 20,45 Transmisja z teatru.

Praga (488,6) 12,30, 16,10 Koncerty, 18,30 Wesoła muzyka dla dzieci, 19,55 Radjo-ewja „Trzej muszkieterowie”, 21 Muzyka operetkowa, 22,15—24 Muzyka lekka.

Wiedeń (518,1) 11,30 Kapela, 16,15 Melodie ludowe w wyk. ork. cytrystów, 17,25 Kapela, 20 „Mezajans” — komedia Shawa, 22,25 Muzyka taneczna.

Czy wiecie, że...

(—) — W Czechosłowacji otrzymuje rocznie świadectwa szoferskie 25.000 osób.

— Badania prof. Benjamin'a dowiodły, iż 90 proc. dzieci „nerwowych” stało się niemi naskutek urazów psychicznych w wieku od 2 do 3 lat.

— 150 aparatów lotniczych, należących do osób prywatnych, zarejestrowanych jest w Czechosłowacji.

— W celu stwierdzenia wewnętrznego stanu spoidel żelaznych na mostach stosuje się obecnie we Francji prześwietlenie rentgenowskie, które daje dobre wyniki przy grubości belek do 30 cm.

ADWOKAT

Dr. WILHELM I ÜNZER

przeniósł kancelarię

do Rynku gł. L. 6. Telefon 171-79

KRONIKA

MARZEC

4

SOBOTA

6 Adar 5693

Wschód
słońca
6 m. 03Zachód
słońca
17 m. 10**Biuro Poselskie
przy Organizacji Sjonistycznej**

Biuro Poselskie przy Organizacji Sjonistycznej w Krakowie czynne jest stale we czwartki od godz. 6 do 7 wiecz. i w niedz. od godz. 12 do 1 w południe. Biuro Poselskie załatwia wszystkie sprawy wymagające interwencji poselskiej, a zarazem udziela bezpłatnych porad prawnych.

Zapytania pisemne kierować należy na adres: Biuro Poselskie przy Organizacji Sjonistycznej w Krakowie ul. Dietla 81, przyczem dołączyć należy znaczek na odpowiedź, gdyż w przeciwnym razie odpowiedź udzielona nie będzie.

Z Biura Palestyńskiego

Biuro Palestyńskie w Krakowie zwraca ponownie uwagę wszystkich zgłaszających się o certyfikaty, że podania ich wobec wyczerpania całego kontyngentu certyfikatów na bieżące półrocze nie będą obecnie rozpatrywane.

Zgłoszenia o przydział certyfikatów stanu średniego do przyszłej aliji należy wnieść nie wcześniej jak w kwietniu br. wprost do Biura Palestyńskiego w Krakowie, ul. Dietłowska 81.

Informację udziela się tylko w sekretarjacie Biura w godzinach urzędowych dla stron 16—18. Prezes i członkowie Komisji Palestyńskiej nie przyjmują bezwzględnie w swych mieszkaniach prywatnych osób interweniujących w sprawach związanych z emigracją do Palestyny.

Gdy samochód**„spotka się” z tramwajem...**

Na ul. Krakowskiej nastąpiło chwilowe zatrasowanie ruchu kołowego wskutek następującego wypadku:

Na jezdni stał samochód ciężarowy Zakładu Czyszczenia miasta, na który naładowano zbierany śnieg. W pewnej chwili najechał od strony ul. Stradom wóz tramwajowy, który otarł się bolem o samochód. Oba wozy zahaczyły o siebie, tak, iż żaden z nich nie mógł ruszyć z miejsca.

Wezwano straż pożarną, która w krótkim czasie windą wozy rozsunała, przywracając temsamem normalną komunikację.

**Kto dokonał włamania
przy ul. Zwierzynieckiej?**

W lutym br. donosiliśmy o włamaniu do składu konfekcyjnego p. Branda przy ul. Zwierzynieckiej 1. 32. Włamywacze rozbili okno prowadzące do wnętrza i skradli większą ilość garderoby.

Władzom policyjnym udało się obecnie ująć wszystkich sprawców włamania. Są to: Józef Cichoń (lat 21) monter, Genowefa Cichoń (lat 23) zam. Stara Olsza, Bronisława Godyń (lat 32) dozorkini domu przy ul. Grzegórzeckiej 1. 5 i Abraham Kamelgold (lat 30) krawiec, zam. przy ul. Paulińskiej 1. 26.

— **DZIS NOCNY DYŻUR APTEK:** Rynek 13, ul. Retoryka 1, Lubicz 7, Stradom 6, Karmelicka 9 i Rynek podgórski 9.

— **OPIEKA SPOŁECZNA W KRAKOWIE.** Pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta dra Klimackiego odbyło się posiedzenie Miejskiej Komisji Opieki Społecznej, organu doradczego Zarządu miasta w sprawach opieki społecznej. Składający się w połowie z radców miejskich i przedstawicieli obywatelstwa. Na posiedzeniu omówiono preliminarz budżetu opieki społecznej miasta Krakowa na rok 1933/34.

— **REFERAT TOW. INŻ. CHAIMA LOEWENSTEINA** z Palestyny dziś w sobotę o godz. 4 pop. w stow. Bnej Sjon. Dietla 81. n. t.: „Z życia młodzieży żydowskiej w Palestynie”. Goście mile widziani.

**„ATLANTIC” Dziś największy
STRADOM L. 15. czeski dźwiękowiec
DZIELNY WOJAK SZWEJK**

W sobotę o godz. 3 popoł. i w niedzielę o godz. 11:00 przedpoł.
Poranki film. **Kochaj mnie dziś.** Ceny miejsc od 40—80 gr.

Najzabawniejszy film w 16-tu aktach, mówiony i śpiewany po czesku, według słynnej i popularnej powieści Jaroslawa Haseka. — W roli legendarnego Szwejka **SASZA RASZIŁOW.**

Ceny miejsc znacznie niższe.
Na godz. 5 ceny jednolite 49 i 99 groszy

**Dziś Uroczysta Akademia Palestyńska
z udziałem dra A. Goldsteina**

(:) Dziś, w sobotę, o godz. 8 wiecz. w sali Starego Teatru odbędzie się uroczysta Akademia Palestyńska, która zainauguruje tegoroczną akcję Keren Hajesodu w Krakowie. Na Akademii przemówią reprezentanci Organizacji Sjonistycznej i Agencji Żydowskiej, główne zaś przemówienie wygłosi znakomity Gość żydostwa krakowskiego, jeden z najwybitniejszych przywódców ruchu odrodzeniowego, dr Aleksander Goldstein.

Akademia wywołała odtąd zainteresowanie, czego dowodem jest fakt, że wszystkie bilety zostały już zajęte. Osoby, które z jakich-

kolwiek powodów zrezygnują ze swoich kuponów wstępu, zechcą łaskawie zwrócić je przy kasie Starego Teatru między godz. 7 a 8 wiecz. Wejście dla posiadaczy kuponów na galerię jest wyłącznie od strony placu Szczepańskiego.

Dr. Aleksander Goldstein przyjechał wczoraj w południe pociągami berlińskim i zamieszkał w Hotelu Francuskim. Czcigodnego gościa oczekiwali reprezentanci Dyrektora Keren Hajesod, Organizacji Sjonistycznej i Agencji Żydowskiej. Wczorajszy wieczór spędził dr. Goldstein na kolacji u państwa Thonów.

**Jeszcze jedna uchwała Senatu U. J.
w obronie autonomji**

Jak się dowiadujemy zapadła na odbytem o- negdaj posiedzeniu Senatu U. J. następująca uchwała:

Senat Akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego w uczuciu niepokoju i troski stwierdza, że przyjęty w ostatnich dniach przez Sejm i Komisję oświatową Senatu Rzeczypospolitej projekt rządowy ustawy o szkołach akademickich — mimo wprowadzenia do niego zmian — nie stracił swego zasadniczego charakteru, podważającego samorząd szkół wyższych, a temsamem jest sprzeczny z dotychczasowym ich ustrojem i z całą historyczną tradycją polską w tej dziedzinie. Ograniczając w wysokim stopniu znaczenie władz akademickich, zwłaszcza tamując źródła wpływu moralnego tychże władz na młodzież, nosi on w sobie zarzewie zmniejszenia i zatargów, które mogą wyrazić państwu i nauce polskiej nieobliczalne szkody i krzywdy.

Z goryczą zaznacza Senat Akademicki, że przebrzmiały bez należytego echa życzenia i prośby, argumenty i dowody, wypowiedziane w uchwałach Rad Wydziałowych i Senatów

wszystkich bez wyjątku polskich szkół akademickich; że nie wywarły należytego wpływu na uchwały Polskiej Akademii Umiejętności i innych towarzystw uczonych; — że wgardzono uchwałami i żądaniem Komisji kolejnych konferencji rektorów oraz głosami ekspertów, którzy zaproszeni przez Komisję ciał ustawodawczych wystąpili stanowczo przeciwko zasadom i szczegółom projektu; — że wreszcie gorące i wymowne słowa przestrogi, ogłoszone w tej sprawie przez wielu profesorów, uczonych i obywateli ze śp. Balzerem na czele, zostały pominięte i niewysłuchane.

Senat Akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego świadomy swych obowiązków zmuszony jest stwierdzić, i wobec całego społeczeństwa oświadczyć, że wszelkie niebezpieczeństwa i szkody, oraz wszelkie rozprężenie i rozstrój, które z nowej ustawy mogą wyniknąć, nie będą polskich uczonych i profesorów winą. Ciężarem swoim spadną one na tych, którzy wzięli na swoją odpowiedzialność dokonanie tak wielkiego przewrotu w dotychczasowym ustroju szkół akademickich.

Zuchwały napad na ul. Mostowej

Ulica Mostowa była widownią pościgu za złodziejem, który w zuchwały sposób usiłował dokonać kradzieży.

Rzecz działa się obok kiosku tytoniowego przy ul. Mostowej. Stał tam p. Mojżesz Mandelbaum, kupiec, który kupował w kiosku tytoń. W pewnej chwili podszedł do niego z tyłu jakiś młodzieniec, który wyrwał trzymaną przez Mandelbauma pod pachą teczkę skózaną i zaczął uciekać.

Za uciekającym rzucił się w pościg poszkodowany oraz publiczność, która ujęła sprawcę kradzieży. Po wylegitymowaniu okazało się, iż jest to 22-letni Antoni Dadej, pomocnik handlowy, zam. przy ul. Zamojskiego 1. 51.

W teczkę, którą usiłował ukraść znajdowało się 120 zł oraz papiery wartościowe na kwotę 4.000 zł. Teczkę wraz z całą zawartością odebrano złodziejowi i zwrócono poszkodowanemu.

— **WYKŁADY TOZ-U.** Dziś w sobotę o g. 6 wiecz. w sali Stow. Kupców ul. Grodzka 43, dr. Englowa: „O dziecku nerwowym”.

— **TOWARZYSTWO POLSKO-CZECOSŁOWACKIE W KRAKOWIE,** urządza w poniedziałek dnia 6 bm. o godz. 6:30 wiecz. w sali Bolońskiego. Rynek gł. 34, uroczystą Akademię dla uczczenia 83-ciej rocznicy urodzin prezydenta Republiki Czechosłowackiej Tomasza Garrigue Masaryka. W programie przemówienie prezesa Towarzystwa prof. dr. W. Goetla, gra na skrzypcach p. J. Muziki, śpiew M. Chmiel-Trzczyńskiej, tudeń chór „Echo”.

— **WYSTAWA — WSZYSTKO DLA PANI.** Pod tem hasłem urządza Liga Propagandy Wytwórczości Krajowej w Krakowie w kwietniu br. wystawę odnoszącą się do wszelkich działów, w których zainteresowane są nasze panie, a mianowicie: perfumerji, kosmetyki, wykwintnej konfekcji, galanterji skórzanej i podróżnej, różnych materiałów tekstylnych, wykwińskiego obuwiu, bielizny, sukien, kapeluszy, futer, artykułów sportowych,

artykułów gospodarczych, wyrobów cukierniczych, robót ręcznych itp. Żywe zainteresowanie, jakie wywołała zapowiadana wystawa wśród przemysłowców i kupców, świadczy o aktualności zagadnienia. Informację udziela Dyrekcja Ligi Propagandy Wytwórczości Krajowej w Krakowie ul. Szpitalna 15. II p. telefon 121-41.

— **CENY NA TARGU W KRAKOWIE** były wczoraj następujące: mleko niezbierane 1 litr 20—22 gr, śmietanka 50—60 gr, śmietana 1—1.20 zł, ser zwyczaj. 1 kg. 60—80 gr, masło dąsac 3.70—3.80 zł, zwyczajne 2.80—3 zł, jaja szt. 7—9 gr, ziemniaki 1 kg. 7—8 gr, buracki ćwikł. 10—12 gr, marchew 15—20 gr, cebula 20—25 gr, pietruszka 20—22 gr, seler 20—25 gr, włoszczyzna 20—25 gr, jabłka 80—1.60 zł, kury żywe szt. 2—3.80 zł, kaczka 4—5 zł, gęś 4—7 zł, indyki żywe 10—14 zł, indyczki 6—8 zł, karp żywy 1 kg. 2—2.20 zł, szczupak 3—4 zł, brzana i leszcz 3 zł, świnki 1.80—2 zł, wiślane drobne i średnie 80—1.20 zł, chleb żytni jasny 65-proc 1 kg. 36 gr, ciemny 29 gr, bułka zwyczaj. wodna 6 dkg. 5 gr.

ODDZIAŁ ZASTAWNICZY AKC. BANKU HIPOTECZNEGO FILJA W KRAKOWIE

wzywa posiadaczy kart zastawniczych, których termin 6-cio miesięczny minął, o sprolongowanie lub wykupienie tychże, w przeciwnym razie zastawione przedmioty będą licytacyjnie sprzedane.

—o—

Ustawowo gwarantowana tajemnica wkładów

Największym udogodnieniem, jakie daje swoim klientom P. K. O., jest tajemnica wkładów, którą ustawowo gwarantuje ta instytucja. Ma to olbrzymie znaczenie, gdyż nikt nie może dowiedzieć się o sumie złożonych w P. K. O. oszczędności.

—o—

NAJMIŁEJ SPĘDZISZ CZAS W KLUBIE TOWARZYSKIM EZRY CHALUCOWEJ

Mikołajska 6. Mezanin. Czytelnia-Szachy-IRIDZ i inne gry towarzyskie. Bufet we własnym zarządzie. Lokal otwarty od 5-ej popoł. do 1-ej w nocy. Wstęp wolny.

—o—

— SUPERTOMASYNA. Dowiadujemy się, że Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie rozpoczęła produkcję nawozu fosforowego o typie i o własnościach tomasyny, zawierającego jednak kwas fosforowy w postaci znacznie ruchliwej i więcej rozpuszczalnej w porównaniu do tomasyny t. j. w formie wysokowartościowej dla rolnictwa.

„Supertomasyna” dzięki swym własnościom w zupełności zastąpić może tomasynę zagraniczną, a tem samem będzie mogła w zupełności zaspokoić wszelkie potrzeby rolnictwa. 2342kr

—o—

DYWANY, CERATY, LINOLEUM A. NUSSBAUM DIETLA 45

—o—

— SPROSTOWANIE. We wczorajszym komunikacie o Balu Artystów — wyborze Esterki, przeoczono nazwiska pp. Dr. Sz. Feldbluma i inż. T. Wexnera jako członków jury wyboru i nazwisko p. A. Luxa jako jednego z mężów zaufania przy urnie wyborczej. 2329k

—o—

KOMUNIKATY.

— UNIwersytet LUDOWY przy stow. Bnej Sjon (Dietla 81). Dziś 3 pop. referat tow. K. Ebersohna z dziedziny higieny społecznej.

— LIGA PRACUJĄCEJ PALESTYNY. Dziś w sobotę 3 pop. w lokalu „Poale Sjon” Sarego 29, posiedzenie komitetu.

— KRAK. TOW. MIŁOŚN. GRY SZACHOWEJ IM. J. DOMINIKA. Dziś w sobotę godz. 5:30 pop. w lokalu Tow. Miłośników Gry Szachowej przy ul. Sławkowskiej 11, p. red. Mieczysław Gałuszka wygłosi dalszy ciąg odczytu o otwarciu patry szachowej t. zw. „Karokan”. Goście mile widziani. Wstęp wolny.

— „PRZYSZŁOŚĆ HEATID” (Sarego 7). Dziś 4 pop. referat p. dra D. Bulwy o t. „Nasza kultura językowa”. Jutro całodzienna wycieczka. Zgłoszenia w lokalu.

— DO WSZYSTKICH ŻYDOWSKICH URZĘDNIKÓW PRYWATNYCH! W związku z mającym nastąpić w najbliższych dniach uruchomieniem międzyzwiązkowej Stołowni dla bezrobotnych pracowników umysłowych, powstałej z inicjatywy i pod egidą Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Bezrobotnym, Komitet Pomocy Bezrobotnym Związku Zawodowego Żydowskich Pracowników Umysłowych w Krakowie, ul. Sarego 7, wzywa wszystkich bezrobotnych urzędników prywatnych, chcących korzystać z obiadów i urządzeń stołowni, do bezzwłocznego zarejestrowania się w Komitcie związkowej Stołowni przy ul. Sarego 7, a to w celu jaknajrychlejszego udostępnienia dla nich pomocy Stołowni. Zarazem Komitet zapowiada, że nie przyjmując więcej nowych zgłoszeń o zasiłki pieniężne.

— BEZPLATNYCH PORAD PRAWNYCH w sprawach zawodowych wszystkim urzędnikom prywatnym bez względu na przynależność organizacyjną udziela Związek Zawodowy Żyd. Prac. Umysł. w Krakowie ul. Sarego (dawna Zielona) 7. I. p. codziennie od godz. 8 do 9 wiecz. z wyjątkiem świąt. Związek posiada stałego syndyka w osobie jednego z adwokatów krakowskich.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Warszawa, 3. 3. (Sin) Prawdopodobny przebieg pogody na sobotę, 4 bm.: Pochmurno: opadami. Odwilż. Umiarkowane wiatry południowo-wschodnie i południowe.

O kredyty dla kupiectwa

Warszawa, 3. 3. (Sin) Dnia 3 bm. odbędzie się w ministerstwie skarbu konferencja, poświęcona sprawom kredytów kupieckich. W obradach wezmą udział przedstawiciele ministerstw: skarbu, przemysłu i handlu oraz naczelnych zrzeszeń kupieckich. Konferencja nstali źródła, możliwe obecnie do uzyskania kredytów dla kupiectwa, krótkoterminowych i średnioterminowych. Kupecy przygotowali

szereg wniosków o wznowienie kredytów, udzielanych swego czasu dla kupiectwa przez Państwową Kasę Oszczędności. Kredyty te oprocentowane były na wysokości 10 procent rocznie i udzielane były na przeciąg 2 i pół lat. Uruchomione one zostały w latach 1927 i 1928 w ogólnej sumie kilkunastu milionów złotych i obecnie zostały już całkowicie pokryte przez kredytobiorców.

Krach finansowy w Ameryce pogłębia się

Nowy Jork, 3. 3. (R) Kryzys bankowy w Stanach Zjednoczonych przybiera coraz groźniejsze rozmiary. Dotknięte zostały nim wszystkie już zachodnie stany. Dziś ogłosili dwutygodniowe moratorium bankowe stany: Wisconsin, Utah, Kalifornia, Oregon, Washington, Idaho, Nevada i Arizona, przez co zamrożony został kapitał wynoszący około 3 miliardów dolarów. Moratorium bankowe ogłosiły dotąd 23 stany.

• • •

(:) Londyn, 3. 3. PAT. Z Waszyngtonu donoszą, że gubernator stanu waszyngtońskiego ogłosił trzydniowe moratorium dla banków całego stanu. Ponadto 9 innych stanów ogłosiło moratorium, które w tej chwili obowiązują w 25 stanach. Federal Reserve Bank w sprawozdaniu na dzień 1 marca ogłasza straty w sumie 116.000.000 dolarów i zwiększenie się obiegu banknotów o 732.000.000. Ogółem w ciągu roku obieg banknotów zwiększył się o 1.137.000.000 dolarów.

Mac Adoo, b. sekretarz skarbu za czasów pre

zydenta Wilsona wystąpił z projektem zamknięcia giełdy nowojorskiej na nieokreślony czas, aby wprowadzić uspokojenie w panice spekulacyjnej. Kurs funta szterlinga wczoraj późnym wieczorem znacznie się podniósł. Doszedł mianowicie do 3.47 dolara za funt, podczas gdy w ciągu dnia notowany był 3.41 i pół. Wedle doniesień z Waszyngtonu podniesienie stopy procentowej przez Federal Reserve Bank o 1 procenta na celu zatrzymanie ucieczki złota z Ameryki.

Morgenthau-junior prezydentem Federal Farm Boardu

Nowy Jork, 3. 3. (R) Jak donoszą: kół finansowych prezydent Roosevelt mianował Henry Morgenthaua juniora prezydentem Federal Farm Boardu. Otrzymał on pełnomocnictwa zmierzające do zniesienia wszelkich zarządzeń stabilizacyjnych dla zboża i bawełny.

GIEŁDA KRAKOWSKA

— Kraków, 3. 3. 1933. Akcje niejednolite. Dolar bez zmian.

Akcje bankowe: Bank Polski 77. Zebranie giełdowe przeszło pod znakiem tendencji niejednolitej. Ruch w dalszym ciągu słaby. Większość efektów bez notowania. Robiono jedynie Bankiem Polski po kursie ustalonym bez zmian. Z papierów procentowych 3-proc. Poż. Budowlana i 4-proc. Prem. Poż. dolarowa w płaceniu 50.50 słabiej. obroty niewielkie.

Na pogiełdziu zupełny zastój. aWluty i dewizy oficjalnie bez obrotów. Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych tendencja bez zmian. Usposobienie lekko słabsze. Podaż silniejsza przy małym popycie. W Krakowie dolar gotówkowy 8.88—8.90, czek bankowo 8.88 i pół do 8.90 i pół. Kursa orientacyjne: Marka niemiecka 211—212 słabiej Frank szwajcarski 173.90—174.30 mocniej. Funt szterling 30.45—30.70.

Krakowska giełda zbożowa z dnia 3. 3. 1933. Pszenica dworska czerw. stand. 35—35.50, targowa stand. 30.50—31.50, dworska czarna 74—75 kg 37.50—38, żyto dworskie stand. 20—20.25, targowe stand. 19.75—20, owies dworski stand. 17.50—18, targ. stand. 15.50—16, jęczmień na krupy stand. 17—17.50, mąka pszenna okr. Krak. grysik pszenay 68.50—67.50 grysikowa 61—64, 45-proc. 62—62.50, 60-proc. poznańska 53—54, mąka żytnia okr. Krak. I gat 0—65-proc. 32.25—32.50, II gat sitkowa 23—23.50, żytnia razowa 26.50—27.50, mąka żytnia okr. Poznań I gat 0—65-proc. 32.50—33, graham pszenay 45—46, otręby żytnie 9.75—10, pszenne 9.75—10 Tendencja nieco słabsza, dowozy średnie. chęć kupna mała.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 3. 3. PAT. Akcje: Bank Polski 76 i jedna czw., Modrzejów 3.25, Starachowice 0.65, przew. utrzym. Pożyczki: 3-proc. budowl. 44, 4-proc. inwest. 106, 105 i trzy czw., 4-proc. inwest. ser. 112, 5-proc. koswers. 43 i trzy czw., 5-proc. kolej. 39, 6-proc. dolar. 57 i pół, 57 i trzy czw., drobne 58, 4-proc. dolar. 57, 56.55, 56.75, 7-proc. stabil. 57 i jedna czw., 57.13, 57.50 57 i trzy czw., drobne. Listy zast. BGK bez zmian.

Dewizy: Belgja 125.20, 125.51, 124.89. Gdańsk 174.50, 174.93, 174.07, Londyn 30.64, 30.79, 30.49, No

wy Jork 8.894, 8.914, 8.874, Nowy Jork teleg.: 8.898, 8.918, 8.878, Paryż 35.12, 35.21, 35.03, Praga 26.45, 26.51, 26.39, Szwajcaria 174.05, 174.48, 173.62, Włochy 45.57, 45.79, 45.35, Berlin 211.75 mocniejsza

GIEŁDA POZNANSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 3. 3. 1933. Ceny transakcyjne: żyto 1190 ton 18, 45 ton 18.15, pszenica 1 5ton 32.30 słabe. Ceny orientacyjne: pszenica 32 i pół do 33 i jedna czw. słabe, mąka pszenna 50—52 i pół spokojne, otręby żytnie 10 i jedna czw. do 10 i pół. Reszta bez zmian. Ogólne usposobienie spokojne.

GIEŁDA WIEDENSKA

Wiedeń, 3. 3. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168.30—169.30, Budapeszt 124.295, Londyn 24.42—24.62, Nowy Jork 709.20—713.20, Paryż 28—28.16, Praga 21.08—21.20, Warszawa 79.77—79.89, Amerykańskie 706 i pół do 712 i pół, Niemieckie 167.70—168.90, Angielskie 24.25—24.49, Francuskie 27.88—28.08, Polskie 79.25—79.85, Szwajcarskie 138.10—139.30, Czechosłowackie 21.05—21.21.

Papiery wartościowe: Losy Tureckie 27.25, Kolej Południowa 14.80, Kolej Północna 842, Kolej Lwów Czerniowce 23 i pół, Portland Zement 19.40 Browary Lwów 14.85, Rima 18.10, Alpy 12.15.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 3. 3. PAT. aPrzy 20.18 i pół Londyn 17.61, Nowy Jork 5.11 i jedna ósma, Belgja 72.10, Włochy 26.18, Berlin 121.75, Wiedeń 72.10, noty 58.30, Praga 15.23, Warszawa 57.50.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU
Nowy Jork, 2. 3. Kursy zamknięcia: Dillonowska 65.75—66 (utrzym. Stabilitacyjna 56—56.125 (zwyczajka o dol. 0.375) Dolarowa 56.50 (spadek o dol. 1). Warszawska 38.50 (spadek o dol. 0.50). Śląska 42.25—42.75 (spadek o dol. 1.75). Tendencja nadal słaba.

POŻYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L 85 (spadek o pół funta), w Paryżu fr. fr. 1510 (zwyczajka o dol. 20).

FUNT ANGIELSKI

w Nowym Jorku osiągnął kurs dol. 3.42 i jedna czw. (zwyczajka o dol. 0.01 na jednym funcie).

MARKA NIEMIECKA

w Nowym Jorku osiągnęła kurs dol. 23.82 (spadek o dol. 0.055 na stu markach niemieckich).

GIEŁDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 3. 3. Cynk dost. natychm. 141/8, termin. 145/16, cyna natychm. 146 7/8—147, termin. 147 3/8, Banka 153 1/2, Straits 152 3/4, ołów natychm. 10 3/8, termin. 10 11/16, miedź natychm. 27 7/16—27 1/2, termin. 27 1/16—27 3/4, Elektrolit 31 1/2—32.

Ważne sprawy podatkowe na komisji skarbowej

(:) Warszawa. 3. 3. PAT. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowa komisja skarbową przyjęła w trzecim czytaniu projekt ustawy, zmieniającej niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn. Ustawa obniża znacznie stawki podatku spadkowego. Złóżka dochodzą aż do 1/5 dotychczas obowiązujących stawek.

Następnie komisja przyjęła w trzecim czytaniu rządowy projekt ustawy o przecięciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków. Do ustawy tej przyjęto poprawki, umożliwiające stopniowe przejście od poszczególnych samorządów wymiaru i poboru podatków w tym celu, by

samorządy mogły dostosować się stopniowo do nowych warunków.

Następnie komisja przeszła do porządku dziennego (!) nad wnioskami i rezolucjami posła Rotenstreicha (K. Ż.) w sprawie zmiany rozporządzeń ministerstwa skarbu dla zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnego rolnictwa.

Następnie przystąpiono do trzech wniosków klubu ukraińskiego, dotyczących eksploatacji soli i obniżenia cen monopolowych. Wnioskodawcy wogóle nie zjawili się na komisji, wobec czego uchwalono przejść do porządku dziennego nad temi wnioskami.

Energiczna walka z pokątną „adwokaturą”

(:) Warszawa. 3. 3. (Sin) Na posiedzeniu komisji prawnej rozważano projekt ustawy o biurach próśb. Referował projekt poseł adwokat Terlikowski (BB). Projekt wprowadza surową kontrolę nad istniejącymi biurami, uzależnia dalsze istnienie biur dotychczas funkcjonujących, jakoteż założenie nowych biur od zezwolenia starosty, a o ile chodzi o biura pisania podań sądowych, od zezwolenia preza sądu okręgowego. Projekt przewiduje surowe kary aresztu i pieniężne za pokątnie doradztwo.

W dyskusji zabrał głos poseł Sommerstein (K. Ż.), który wystąpił przeciwko możliwości zakładania nowych biur pisania próśb sądowych, przeciwko objęciu powołaną ustawą Małopolski, w której takich biur dotychczas nie było. Mówca stwierdza w dalszym ciągu, że adwokaci z powodu większych ich skupień w środowiskach wielkich osiedlają się w małych miastach i miasteczkach i tam znajdują się zazwyczaj sądy grodzkie. Nowa taksa adwokacka jest minimalna i umożliwia każdemu korzysta-

nie z pomocy adwokata. Mówca powołuje się na memoriał Naczelnej Rady Adwokackiej, na wniesiony w 1921 r. do sejmu projekt rządowy i w konkluzji stawia wnioski, ażeby nie udzielać więcej zezwoleń na otwieranie biur pisania podań sądowych, a na wypadek odrzucenia tego wniosku, by biura takie mogły istnieć tylko w takich miejscowościach, gdzie niema ani adwokata, ani obrońcy. W każdym razie nie dotyczyłaby ta ustawa Małopolski.

Wywody posła Sommersteina poparł poseł Nowodworski (Kl. Nar.) oraz poseł Świątkowski (PPS). Przedstawiciel ministerstwa sprawiedliwości zapewnia, że biura próśb nie będą dotyczyły Małopolski, gdzie jest dość adwokatów i zezwoleń na otwieranie biur pisania podań sądowych tam się z reguły wydawać nie będzie. Poza tym rozporządzenie wykonawcze przewiduje zasięgnięcie opinii właściwej rady adwokackiej co do potrzeby istnienia takiego biura przed udzieleniem zezwolenia. Wszystkie poprawki zostały odrzucone i zgłoszone jako votum mniejszości.

Sytuacja na wyższych uczelniach

W WARSZAWIE

Warszawa. 3. 3. (Sin) Na wyższych zakładach naukowych w Warszawie panuje spokój. Wykłady nadal są zawieszone. Jedyne przed gmachami wyższych uczelni gromadzą się grupy młodzieży akademickiej i dochodzi do bójek między młodzieżą OWP a Legionem Młodych. Jutro odbędzie się konferencja rektorów dla powzięcia decyzji w tych sprawach.

WE LWOWIE

(:) Lwów. 3. 3. (T) Na wyższych uczelniach lwowskich wykłady w dniu dzisiejszym były w dalszym ciągu zawieszone. W mieście panuje zupełny spokój. Z pośród 50 aresztowanych akademików, 40 od dano do dyspozycji prokuratora. Przez całą ubiegłą noc dwóch prokuratorów przeszukiwało aresztowanych, opracowując akt oskarżenia. Jak informują, przeciwko 40 akademikom odbędzie się rozprawa przed sądem już w dniach najbliższych. Równocześnie referat karno-administracyjny starostwa grodzkiego prowadzi w areszcie śledczym rozprawę w trybie administracyjnym przeciwko aresztowanym 40 akademikom oraz pozostałym 12-tu, których wypuszczono na wolność. Starostwo wymierza kary pieniężne w wysokości od 10 do 50 zł.

Dzisiaj rano grupy młodzieży z Legionu Młodych rozdawały ulotki, wzywające do zaniechania strajku. Ulotki skierowane były również przeciwko zawieszeniu wykładów przez rektoraty wyższych uczelni.

Rektor U. J. wyjechał do Warszawy

Dzień wczorajszy minął w Krakowie spokojnie

Dzień wczorajszy minął na froncie „uniwersyteckim” spokojnie. Bramy Collegium Novum w dalszym ciągu zamknięte. Do wnętrza wpuszczano tylko udających się na egzaminy. Przed gmachem gromadziły się grupki słuchaczy, wśród których dochodziło do drobnych starć.

(:) Z pośród akademików, zatrzymanych w ciągu dnia czwartkowego, część akademików została wczoraj zwolniona. Ogółem zwolniono w ciągu przedpo-

łudnia 28 akademików. W aresztach pozostaje jeszcze kilkanaście osób.

Aresztowany podczas zajść czwartkowych prezes bursy akademickiej i asystent U. J. mgr. Bieniarz, został w drodze administracyjnej skazany na 14 dni bezwzględnej aresztu i 25 zł. grzywny.

Jak się dowiadujemy, wyjechał rektor U. J. dr. Kutrzeba do Warszawy, dokąd został zaproszony przez ministra oświaty. Rektor Kutrzeba ma w pomieszczeniu powrócić do Krakowa. W Warszawie ma się odbyć konferencja rektorów wyższych uczelni w związku ze sytuacją, jaka wytworzyła się na wyższych uczelniach.

Proces o napad na studenta żydowskiego

Warszawa. 3. 3. (Sin) Dziś w sądzie grodzkim odbył się rozprawa wytoczona przez prezesa żydowskich akademików-medyków Kotowicza przeciwko studentom Czajkowskiemu i Kwiecińskiemu, oskarżonym o to, że podczas wypadków listopadowych uderzyli z tyłu Kotowicza krzyżując: „To za twoje starowisko!” Kotowicz — jak wiadomo — na zebraniu w obecności dziekana Grzywo-Dąbrowskiego odmówił wzięcia udziału w wykładach, na których uczczono pamięć studenta Grotkowskiego. Na dzisiejszą rozprawę przybyło wielu studentów OWP, którzy zachowywali się prowokująco na sali sądowej, tak, że przewodniczący przywoływał ich musiał kilkakrotnie do porządku.

Sędzia wezwał strony do pojednania, jednakże przedstawiciel Kotowicza, adwokat Tomkiewicz, odrzucił tę propozycję. Wobec tego obrońca studentów endecki oświadczył, że zachowanie się Kotowicza na zebraniu obrażało(!) uczucia narodowe polskie i dlatego studenci w ten sposób zareagowali, na dowód czego proponuje szereg świadków. — Adwokat Tomkiewicz proponuje jako świadka prof. Grzywo-Dąbrowskiego. Wobec powyższego wyniku, rozprawę odroczone.

PO ZAMKNIĘCIU KRONIKI KRAKOWSKIEJ Paweł Barałow w Krakowie!

(:) Jak już donieśliśmy, rozpoczyna w sobotę, 11 bm. znakomity aktor i reżyser żydowski, dr. Paweł Barałow wraz ze swym zespołem gościnne występy w Krakowskim Teatrze Żydowskim. Pierwszą sztuką będzie „Dawid Golder” Ireny Nemirowskiej, z Barałowem w roli głównej. Sensacją repertuaru Barałowa będzie niewątpliwie sztuka „Gold un arbet”, której autorem jest Fryderyk Freund, prezes Żyd. Towarzystwa Teatralnego w Krakowie. P. Freund porusza w swej sztuce najaktualniejsze problemy chwili obecnej: kryzys, bezrobocie, przełom w psychice współczesnej.

Tysiące w kuferku — i co z tego wynikło

(rg) Przed trybunałem sądu okręgowego w Krakowie toczyła się wczoraj rozprawa o kradzież dokonaną w październiku ub. roku w Niepołomicach wśród ciekawych okoliczności.

Na ławie oskarżonych zasiadł 32-letni Józef Biernat, wyrobnik z Niepołomic, pod zarzutem kradzieży 4.000 zł, 31 dolarów oraz rewolweru na szkodę posterunkowego P. P. Józefa Grzyba.

Kradzież ta dokonana została w następujących okolicznościach: Posterunkowy Grzyb wyjechał we wrześniu ub. roku do siostry swej w Niepołomicach, gdzie miał zamiar spędzić urlop. Przywiózł on ze sobą kuferek, w którego wnętrzu znajdowało się 4.000 zł, 31 dolarów i rewolwer. Kuferek ten stał pod łóżkiem.

Dnia 1 października Grzyb wyszedł z domu, odeszła również do miasta siostra jego. Gdy wróciła do domu, zastała Biernata, krzającego się koło kufka jej brata. Na zapytanie czego szuka, odpowiedział, że szuka szczotek. Gdy Grzyb wrócił do domu stwierdził brak rzeczy znajdujących się poprzednio w kuferku.

Podejrzanie padło na Biernata, który wypierał się jednak winy. Pieniądze znaleziono później schowane pod progiem mieszkania.

Na wczorajszej rozprawie po przesłuchaniu szeregu świadków, zapadł wyrok skazujący Biernata na 1 rok ciężkiego więzienia, z zaliczeniem aresztu śledczego.

— oś —

— SKRADZIONA BIŻUTERIA. Aresztowano Zarno Józefa (lat 30) ślusarza zam. w Lagiewnikach pow. Kraków za kradzież biżuterii wart. 1200 zł, dokonaną w dniu 22 lutego br. w mieszkaniu Anny Skowrońskiej zam. Ks. Józefa 1. 1.

(:) DZIECKO WPADŁO POD SAMOCHÓD. Wczoraj popołudniu wpadł pod samochód na ul. Starowiślanej 6-cioletni Stanisław Zdziobek. Dziecko doznało wstrząsu nerwowego oraz ogólnych kontuzji. Lekarz pogotowia udzielił mu pierwszej pomocy.

Przeszło 1500 zabitych w Japonii!

Londyn. 3. 3. (L) Z Tokio donoszą: Według obliczeń, liczba ofiar trzęsienia ziemi wynosi 1535 zabitych i 3380 rannych. Zaginionych jest 948 osób. Liczba zniszczonych domów wynosi przeszło 3 tysiące, uszkodzonych około 5 tysięcy.

Thaelmann aresztowany

Berlin. 3. 3. (Sch) Poseł komunistyczny do Reichstagu i przewodniczący centralnego komitetu wykonawczego partii komunistycznej Thaelmann został dziś w Charlottenburgu aresztowany.

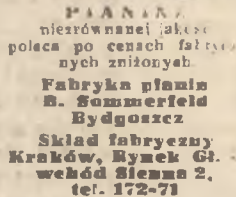
Strasza tragedia rodzinna

Wrocław. 3. 3. (R) Pewien robotnik, nazwiskiem Guenther wytrul dziś siebie i swoich 5-ro dzieci w wieku od 4 do 11 lat. Do czynu tego skłoniły go złe stosunki rodzinne. Od pewnego czasu żona i dwie jego córki wyniosły się od niego. Żona wniosła przeciw mężowi skargę o ciężkie uszkodzenie ciała.

JUBILEUSZ SEGALOWICZA

Warszawa. 3. 3. Żydowski świat literacki obchodzi dziś jubileusz 30-lecia działalności pisarskiej jednego z najwybitniejszych pisarzy żydowskich Z. Segalowicza. W lokalu Związku Literatów na Tłumackiej 13 odbył się dziś wieczorem uroczysty bankiet na cześć jubilata. (O twórczości literackiej Segalowicza zamieszczamy dziś artykuł p. H. Safrina. — Red.)

KATOWICE, Kopernika 14. Tel. 19-10

po cenach kryzysowych poleca 2201(n)
ADELA HOLLÄNDER Kraków
 Uwaga na adres! **GRODZKA 45**

Wydawca: Za Spółkę Wład. „Nowy Dziennik”: Zygmunt Hochwald. — Redaktor naczelny: Dr Wilhelm Berkehammer.
Redakcja: odpowiedzialny: Zysiryd Moses. — Nowa Drukarnia Dziennikowa. Kraków, Orszakowa 7, pod zarządem Maksymiljana Feldmana.